

Službeni list

Europske unije

C 433

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.

14. prosinca 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 433/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 433/02 Predmet C-623/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Investigatory Powers Tribunal – London – Ujedinjena Kraljevina) – Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service (Zahtjev za prethodnu odluku – Obrada osobnih podataka u području elektroničkih komunikacija – Pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga – Opći i neselektivni prijenos podataka o prometu i lokaciji – Zaštita nacionalne sigurnosti – Direktiva 2002/58/EZ – Područje primjene – Članak 1. stavak 3. i članak 3. – Povjerljivost elektroničkih komunikacija – Zaštita – Članak 5. i članak 15. stavak 1. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 7., 8. i 11. te članak 52. stavak 1. – Članak 4. stavak 2. UEU-a) 2

HR

2020/C 433/03	<p>Spojeni predmeti C-511/18, C-512/18 i C-520/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. listopada 2020. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Conseil d'État, Cour constitutionnelle – Belgija, Francuska) – La Quadrature du Net (C-511/18 i C-512/18), French Data Network (C-511/18 i C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 i C-512/18), Igwan.net (C-511/18)/Premier ministre (C-511/18 i C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 i C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX/Conseil des ministres (Zahtjev za prethodnu odluku – Obrada osobnih podataka u području elektroničkih komunikacija – Pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga – Pružatelji usluga smještaja informacija na poslužitelju i pružatelji pristupa internetu – Opće i neselektivno zadržavanje podataka o prometu i lokaciji – Automatska analiza podataka – Pristup podacima u stvarnom vremenu – Zaštita nacionalne sigurnosti i borba protiv terorizma – Borba protiv kriminala – Direktiva 2002/58/EZ – Područje primjene – Članak 1. stavak 3. i članak 3. – Povjerljivost elektroničkih komunikacija – Zaštita – Članak 5. i članak 15. stavak 1. – Direktiva 2000/31/EZ – Područje primjene – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 4., 6. do 8. te članak 52. stavak 1. – Članak 4. stavak 2. UEU-a)</p>	3
2020/C 433/04	<p>Predmet C-521/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 28. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW/Poste Tutela SpA („Zahtjev za prethodnu odluku – Provedba postupaka javne nabave u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga – Direktiva 2014/25/EU – Članak 13. – Djelatnosti povezane s pružanjem poštanskih usluga – Naručitelji – Javna poduzeća – Dopuštenost”)</p>	6
2020/C 433/05	<p>Predmet C-611/18 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. listopada 2020. – Pirelli & C. SpA/Europska komisija, Prysmian Cavi e Sistemi Srl (Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Europsko tržište električnih kablova – Podjela tržišta u okviru projekata – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 23. stavak 2. – Ovlasti Europske komisije u području novčanih kazni – Pripisivost povrede – Pretpostavka stvarnog izvršavanja odlučujućeg utjecaja – Obveza obrazlaganja – Temeljna prava – Beneficium ordinis seu excussionis – Neograničena nadležnost)</p>	6
2020/C 433/06	<p>Spojeni predmeti C-720/18 i C-721/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Ferrari S.p.A./DU (Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstva – Žigovi – Direktiva 2008/95/EZ – Članak 12. stavak 1. – Stvarna uporaba žiga – Teret dokazivanja – Članak 13. – Dokaz o uporabi ‚za dio proizvoda ili usluga’ – Žig koji označava model automobila čija je proizvodnja prekinuta – Uporaba žiga za rezervne dijelove i za usluge koje se odnose na taj model – Upotreba žiga za rabljene automobile – Članak 351. UFEU-a – Konvencija između Savezne Republike Njemačke i Švicarske Konfederacije – Recipročna zaštita patenata, dizajna i žigova)</p>	7
2020/C 433/07	<p>Predmet C-112/19: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Aachen – Njemačka) – Marvin M./Kreis Heinsberg (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2006/126/EZ – Članak 2. stavak 1. i članak 11. stavak 4. – Vozačka dozvola – Uzajamno priznavanje – Doseg obveze priznavanja – Zamijenjena vozačka dozvola – Zamjena izvršena u trenutku kada je država članica izdavanja bila oduzela pravo na upravljanje vozilom – Prijevara – Odbijanje priznavanja dozvole koja je izdana u okviru zamjene)</p>	8
2020/C 433/08	<p>Predmet C-243/19: Presuda Suda (drugo vijeće) od 29. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – A/Veselības ministrija (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 20. stavak 2. – Direktiva 2011/24/EU – Članak 8. stavak 1., članak 8. stavak 5. i članak 8. stavak 6. točka (d) – Zdravstveno osiguranje – Bolničko liječenje koje se pruža u državi članici različitoj od države članice čijem sustavu osigurana osoba pripada – Odbijanje prethodnog odobrenja – Bolničko liječenje koje se može učinkovito osigurati u državi članici čijem sustavu osigurana osoba pripada – Članak 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Različito postupanje na temelju vjere)</p>	9

2020/C 433/09	Predmet C-273/19 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. listopada 2020. – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)/Europska komisija (Žalba – Arbitražna klauzula – Uredba (EZ, Euratom) br. 1605/2002 – Članak 52. – Uredba (EZ) br. 2321/2002 – Odluka br. 1513/2002/CE – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava – Projekt Sensation – Šesti okvirni program – Prihvatljivi troškovi – Sukob interesa – Teret dokazivanja – Evidencija radnog vremena – Izvješće revizora – Dokazna vrijednost – Načelo dobrog financijskog upravljanja – Načelo proporcionalnosti)	10
2020/C 433/10	Predmet C-274/19 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. listopada 2020. – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)/Europska komisija (Žalba – Arbitražna klauzula – Uredba (EZ, Euratom) br. 1605/2002 – Uredba (EZ, Euratom) br. 2342/2002 – Uredba (EZ) br. 1906/2006 – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava Actibio – Projekt Actibio – Sedmi okvirni program – Prihvatljivi troškovi – Sukob interesa – Teret dokazivanja – Evidencija radnog vremena – Izvješće revizora – Dokazna vrijednost – Načelo proporcionalnosti)	10
2020/C 433/11	Predmet C-275/19: Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (Zahtjev za prethodnu odluku – Postupak pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva – Pojam ‚tehnički propis‘ – Obveza država članica da Europskoj komisiji dostave sve nacрте tehničkih propisa – Nemogućnost pozivanja na nedostavljeni tehnički propis protiv pojedinaca – Neprijemljivost na pružatelje usluga)	11
2020/C 433/12	Predmet C-313/19 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. listopada 2020. – Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)/Europska komisija (Žalba – Stavlanje na tržište sredstava za zaštitu bilja – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Produljenje odobrenja aktivne tvari glifosat – Provedbena uredba (EU) 2017/2324 – Tužba za poništenje koju je podnijela udruga – Dopuštenost – Članak 263. stavak 4. UFEU-a – Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere – Osoba na koju se izravno odnosi)	12
2020/C 433/13	Predmet C-321/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen) – BY, CZ/Bundesrepublik Deutschland („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 1999/62/EZ – Direktiva 2006/38/EZ – Naknade koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastruktura za teška teretna vozila – Članak 7. stavak 9. – Članak 7.a stavci 1. i 2. – Cestarine – Načelo povrata infrastrukturnih troškova – Infrastrukturni troškovi – Troškovi rada – Troškovi prometne policije – Prekoračenje troškova – Izravan učinak – Naknadno opravdanje previsoke stope cestarine – Vremensko ograničenje učinaka presude“)	12
2020/C 433/14	Predmet C-576/19 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 29. listopada 2020. – Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc./Europska agencija za lijekove („Žalba – Pristup dokumentima institucija, tijela, ureda ili agencija Unije – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Članak 4. stavak 2. druga alineja – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu sudskog postupka – Članak 4. stavak 2. prva alineja – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa – Dokumenti podneseni u okviru zahtjeva za stavljanje u promet lijeka koji se rabi u humanoј medicini – Odluka o odobrenju pristupa dokumentima trećoj osobi“)	13
2020/C 433/15	Predmet C-608/19: Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)/Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C. (Zahtjev za prethodnu odluku – Državne potpore – Uredba (EU) br. 1407/2013 – Članak 3. – De minimis potpora – Članak 6. – Praćenje – Poduzetnici koji prekoračuju gornju granicu za de minimis potpore zbog kumuliranja s prethodno primljenim potporama – Mogućnost odabira između smanjenja ranije potpore ili odricanja od nje kako bi se poštovala gornja granica za de minimis potpore)	14

2020/C 433/16	Predmet C-637/19: Presuda Suda (peto vijeće) od 28. listopada 2020.(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen – Švedska) – BY/CX („Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Direktiva 2001/29/EZ – Informacijsko društvo – Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava – Članak 3. stavak 1. – Priopćavanje javnosti – Pojam ‚javnost‘ – Prijenos elektroničkom poštom sudu zaštićenog djela kao dokaza u okviru sudskog postupka”)	14
2020/C 433/17	Predmet C-702/19 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. listopada 2020. – Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG/Europska komisija (Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazum – Tržište prehrambene ambalaže za maloprodaju – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 23. – Članak 6. Europske konvencije o ljudskim pravima – Temeljno pravo na pošteno suđenje – Načelo jednakosti oružja – Pravo „na sučeljavanje” – Saslušanje svjedokâ – Obrazloženje – Jedinstvena i trajna povreda – Gornja granica novčane kazne)	15
2020/C 433/18	Predmet C-623/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. listopada 2018. uputio Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Poljska) – Prokuratura Rejonowa w Słubicach/BQ	15
2020/C 433/19	Predmet C-361/20 P: Žalba koju je 4. kolovoza 2020. podnijela osoba YG protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 28. svibnja 2020. u predmetu T-518/18, YG/Komisija	16
2020/C 433/20	Predmet C-372/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. kolovoza 2020. uputio Bundesfinanzgericht (Austrija) – QY/Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk	16
2020/C 433/21	Predmet C-388/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. kolovoza 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG	18
2020/C 433/22	Predmet C-421/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. rujna 2020. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Acacia Srl/Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft	19
2020/C 433/23	Predmet C-434/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2020. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – flihtright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.	20
2020/C 433/24	Predmet C-435/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2020. uputio Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht (Njemačka) – C./Savezna Republika Njemačka	20
2020/C 433/25	Predmet C-438/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. rujna 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) – BT/Eurowings GmbH	21
2020/C 433/26	Predmet C-442/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2020. uputio Amtsgerichts Nürnberg (Njemačka) – flihtright GmbH/Ryanair Designated Activity Company	22
2020/C 433/27	Predmet C-443/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2020. uputio Amtsgerichts Nürnberg (Njemačka) – flihtright GmbH/Ryanair Designated Activity Company	22
2020/C 433/28	Predmet C-444/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2020. uputio Amtsgerichts Nürnberg (Njemačka) – flihtright GmbH/Ryanair Designated Activity Company	23
2020/C 433/29	Predmet C-445/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2020. uputio Amtsgerichts Nürnberg (Njemačka) – PN i LM/Ryanair Designated Activity Company	24

2020/C 433/30	Predmet C-449/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2020. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Real Vida Seguros SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2020/C 433/31	Predmet C-451/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2020. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – Airhelp Limited/Austrian Airlines AG	25
2020/C 433/32	Predmet C-454/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2020. uputio Rajonen sad Lukovit (Bugarska) – kazneni postupak protiv AZ	25
2020/C 433/33	Predmet C-456/20 P: Žalba koju je 21. rujna 2020. podnio Crédit agricole SA protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 8. srpnja 2020. u predmetu T-576/18, Crédit agricole SA/ESB	26
2020/C 433/34	Predmet C-457/20 P: Žalba koju je 21. rujna 2020. podnio Crédit agricole Corporate and Investment Bank protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 8. srpnja 2020. u predmetu T-577/18, Crédit agricole Corporate and Investment Bank/ESB	27
2020/C 433/35	Predmet C-458/20 P: Žalba koju je 21. rujna 2020. podnio CA Consumer Finance protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 8. srpnja 2020. u predmetu T-578/18, CA Consumer Finance/ESB	28
2020/C 433/36	Predmet C-462/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2020. uputio Tribunale di Milano (Italija) – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI) i dr./Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze	28
2020/C 433/37	Predmet C-464/20 P: Žalba koju je 26. rujna 2020. podnijela osoba KF protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 10. srpnja 2020. u predmetu T-619/19, KF/SatCen	29
2020/C 433/38	Predmet C-467/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. rujna 2020. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – BC/Deutsche Lufthansa AG	31
2020/C 433/39	Predmet C-470/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. rujna 2020. uputio Riigikohus (Estonija) – AS Veejaam, OÜ Espo/AS Elering	31
2020/C 433/40	Predmet C-473/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2020. uputio Sofijski rayonen sad (Bugarska) – „INVEST FUND MANAGEMENT” AD/Komisija za finansov nadzor	32
2020/C 433/41	Predmet C-484/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. listopada 2020. Oberlandesgericht München (Njemačka) – Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	33
2020/C 433/42	Predmet C-487/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2020. uputila Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) – Philips Orăștie S.R.L./Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	34
2020/C 433/43	Predmet C-489/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2020. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – UB/Kauno teritorinė muitinė	34
2020/C 433/44	Predmet C-490/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2020. uputio Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska) – V.M.A./Stolična Opština, Rajon „Pančarevo”	35

2020/C 433/45	Predmet C-497/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2020. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Randstad Italia SpA/Umana SpA i dr.	36
2020/C 433/46	Predmet C-499/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. listopada 2020. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Državno vijeće, Grčka) – DIMCO Dimovasili M.I.K.E./ Ypourgos Perivallontos kai Energeias	37
2020/C 433/47	Predmet C-508/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. listopada 2020. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) – RM/Landespolizeidirektion Steiermark	38
2020/C 433/48	Predmet C-510/20: Tužba podnesena 12. listopada 2020. – Europska komisija/Republika Bugarska	39
2020/C 433/49	Predmet C-520/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2020. uputio Administrativen sad Silistra (Bugarska) – DB, LY/Načelnik na Rayonno upravljenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatrešnite raboti	40

Opći sud

2020/C 433/50	Spojeni predmeti T-479/11 RENV i T-157/12 RENV: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2020. – France i IFP Énergies nouvelles/Komisija („Državna potpora – Istraživanje nafte – Program potpora koji je provela Francuska – Prešutno i neograničeno državno jamstvo koje IFPEN ostvaruje jer mu je priznat status EPIC-a – Prednost – Presumpcija postojanja prednosti – Proporcionalnost”)	41
2020/C 433/51	Predmet T-316/18: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – První novinová společnost/Komisija (Državne potpore – Poštanski sektor – Obveza pružanja univerzalne usluge – Odluka o neospornosti – Zaštita postupovnih prava – Trajanje postupka – Komisijino potpuno i dostatno razmatranje predmeta – Naknada za izvršavanje obveze pružanja univerzalne usluge – Usluga od općeg gospodarskog interesa – Direktiva 97/67/EZ – Metoda neto iznosa izbjegnutih troškova – Obveza obrazlaganja)	42
2020/C 433/52	Predmet T-583/18: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2020. – GVN/Komisija („Državne potpore – Javni putnički prijevoz – Naknada troškova za ispunjavanje obveze pružanja javnih usluga – Obveza utvrđivanja maksimalnih tarifa za učenike, studente, vježbenike i osobe smanjene pokretljivosti – Članak 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Zakon o lokalnom prijevozu savezne zemlje Donje Saske) – Odluka o nepodnošenju prigovora – Članak 3. stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 – Prijenos financijskih sredstava savezne zemlje na tijela koja organiziraju prijevoz na općinskoj razini – Pojam potpore”)	42
2020/C 433/53	Predmet T-597/18: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2020. – Hermann Albers/Komisija („Državne potpore – Javni putnički prijevoz – Naknada troškova za ispunjavanje obveze pružanja javnih usluga – Obveza utvrđivanja maksimalnih tarifa za učenike, studente, vježbenike i osobe smanjene pokretljivosti – Članak 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Zakon o lokalnom prijevozu savezne zemlje Donje Saske) – Odluka o nepodnošenju prigovora – Članak 3. stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 – Prijenos financijskih sredstava savezne zemlje na tijela koja organiziraju prijevoz na općinskoj razini – Pojam potpore – Obveza obavješćivanja”)	43
2020/C 433/54	Predmet T-48/19: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – smart things solutions/EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije smart:)things – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Članak 95. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)	44
2020/C 433/55	Predmet T-249/19: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Karpeta-Kovalyova/Komisija („Javna služba – Članovi ugovornog osoblja – Primici od rada – Odluka o odbijanju pravâ na naknadu za život u inozemstvu, dnevnice, naknadu za nastanjenje, povrat troškova selidbe i putnih troškova povodom stupanja u radni odnos – Članak 4. stavak 1. točka (a) Priloga VII. Pravilnika o osoblju – Diplomatski status – Petogodišnje referentno razdoblje – Pojam uobičajenog boravišta”)	45

2020/C 433/56	Predmet T-349/19: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Decathlon/EUIPO – Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije athlon custom sportswear – Raniji verbalni žig Europske unije DECATHLON – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	45
2020/C 433/57	Predmet T-607/19: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK) („Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije FAKE DUCK – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Načela jednakog postupanja i zakonitosti”)	46
2020/C 433/58	Predmet T-788/19: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari (Sakkattack) (Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Sakkattack – Raniji verbalni međunarodni žigovi ATTACK i Body Attack te raniji figurativni žig Body Attack SPORTS NUTRITION – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)	46
2020/C 433/59	Predmet T-818/19: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Dvectis CZ/EUIPO – Yado (Potporni jastuk) („Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja potporni jastuk – Raniji dizajn Zajednice – Razlog ništavosti – Nepostojanje individualnog karaktera – Upućeni korisnik – Stupanj slobode dizajnera – Nepostojanje različitog ukupnog dojma – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Obveza obrazlaganja”)	47
2020/C 433/60	Predmet T-847/19: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2020. – X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Zahtjev za registraciju verbalnog žiga Europske unije PAX – Raniji figurativni žigovi Europske unije i raniji međunarodni figurativni žigovi SPAX – Relativni razlog za odbijanje – Dominantni element – Nepostojanje neutralizacije – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Vremenska primjena zakona”)	48
2020/C 433/61	Predmet T-851/19: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari (SAKKATTACK) (Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije SAKKATTACK – Raniji verbalni međunarodni žigovi ATTACK i Body Attack te raniji figurativni žig Body Attack SPORTS NUTRITION – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)	48
2020/C 433/62	Predmet T-2/20: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Laboratorios Ern/EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Figurativni žig BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE – Raniji nacionalni verbalni žig BIOPLAK – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	49
2020/C 433/63	Predmet T-49/20: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Rothenberger/EUIPO – Paper Point (ROBOX) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije ROBOX – Raniji verbalni žig Europske unije OROBOX – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Neovisna potkategorija proizvoda – Uzimanje u obzir opisnog elementa – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	50
2020/C 433/64	Predmet T-180/20: Rješenje Općeg suda od 6. listopada 2020. – Sharpston/Vijeće i Konferencija predstavnika vlada država članica („Tužba za poništenje – Povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Izjava Konferencije predstavnika vlada država članica o posljedicama povlačenja Ujedinjene Kraljevine za nezavisne odvjetnike Suda – Akt koji se ne može pobijati – Nedopuštenost”)	50
2020/C 433/65	Predmet T-184/20: Rješenje Općeg suda od 6. listopada 2020. – Sharpston/Sud Europske unije („Tužba za poništenje – Povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Pismo predsjednika Suda kojim se države članice pozivaju da imenuju nezavisnog odvjetnika – Akt koji se ne može pobijati – Nedopuštenost”)	51

2020/C 433/66	Predmet T-550/20: Rješenje Općeg suda od 6. listopada 2020. – Sharpston/Vijeće i predstavnici vlada država članica („Tužba za poništenje – Povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Odluka predstavnika vlada država članica o imenovanju nezavisnog odvjetnika Suda – Akt koji se ne može pobijati – Očita nedopuštenost”)	51
2020/C 433/67	Predmet T-575/20: Tužba podnesena 11. rujna 2020. – OD/Komisija	52
2020/C 433/68	Predmet T-576/20: Tužba podnesena 17. rujna 2020. – Evropská vodní doprava-sped. i dr./Parlament i Vijeće	53
2020/C 433/69	Predmet T-586/20: Tužba podnesena 24. rujna 2020. – MN/Europol	55
2020/C 433/70	Predmet T-587/20: Tužba podnesena 24. rujna 2020. – MO/Vijeće	55
2020/C 433/71	Predmet T-608/20: Tužba podnesena 29. rujna 2020. – JD/EIB	56
2020/C 433/72	Predmet T-614/20: Tužba podnesena 1. listopada 2020. – Casino, Guichard-Perrachon/Komisija . . .	58
2020/C 433/73	Predmet T-618/20: Tužba podnesena 5. listopada 2020. – FZ i dr./Komisija	59
2020/C 433/74	Predmet T-619/20: Tužba podnesena 5. listopada 2020. – FJ i dr./ESVD	60
2020/C 433/75	Predmet T-625/20: Tužba podnesena 5. listopada 2020. – Les Mousquetaires i ITM Entreprises/Komisija	60
2020/C 433/76	Predmet T-629/20: Tužba podnesena 15. listopada 2020. – Delifruit/Komisija	61
2020/C 433/77	Predmet T-638/20: Tužba podnesena 15. listopada 2020. – JP/Komisija	62
2020/C 433/78	Predmet T-639/20: Tužba podnesena 22. listopada 2020. – TIB Chemicals/Komisija	62
2020/C 433/79	Predmet T-646/20: Tužba podnesena 23. listopada 2020. – NG i drugi/Parlament i Vijeće	64
2020/C 433/80	Predmet T-649/20: Tužba podnesena 27. listopada 2020. – Clean Sky 2 Joint Undertaking/NG	65
2020/C 433/81	Predmet T-653/20: Tužba podnesena 28. listopada 2020. – Mylan Ireland/EMA	65
2020/C 433/82	Predmet T-657/20: Tužba podnesena 30. listopada 2020. – Ryanair/Komisija	66
2020/C 433/83	Predmet T-658/20: Tužba podnesena 2. studenoga 2020. – Jakober/EUIPO (oblik šalice)	67
2020/C 433/84	Predmet T-298/18: Rješenje Općeg suda od 30. rujna 2020. – Banco Comercial Português i dr./Komisija	67
2020/C 433/85	Predmet T-694/18: Rješenje Općeg suda od 30. rujna 2020. – DEI/Komisija	68

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2020/C 433/01)***Posljednja objava**

SL C 423, 7.12.2020.

Prethodne objave

SL C 414, 30.11.2020.

SL C 399, 23.11.2020.

SL C 390, 16.11.2020.

SL C 378, 9.11.2020.

SL C 371, 3.11.2020.

SL C 359, 26.10.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Investigatory Powers Tribunal – London – Ujedinjena Kraljevina) – Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service

(Predmet C-623/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Obrada osobnih podataka u području elektroničkih komunikacija – Pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga – Opći i neselektivni prijenos podataka o prometu i lokaciji – Zaštita nacionalne sigurnosti – Direktiva 2002/58/EZ – Područje primjene – Članak 1. stavak 3. i članak 3. – Povjerljivost elektroničkih komunikacija – Zaštita – Članak 5. i članak 15. stavak 1. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 7., 8. i 11. te članak 52. stavak 1. – Članak 4. stavak 2. UEU-a)

(2020/C 433/02)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Investigatory Powers Tribunal – London

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Privacy International

Tužnici: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service

Izreka

1. Članak 1. stavak 3., članak 3. i članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., u vezi s člankom 4. stavkom 2. UEU-a, treba tumačiti na način da je područjem primjene te direktive obuhvaćen nacionalni propis koji državnom tijelu omogućuje da nalaže pružateljima elektroničkih komunikacijskih usluga da radi zaštite nacionalne sigurnosti prenose sigurnosnim i obavještajnim službama podatke o prometu i lokaciji.

2. Članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, u vezi s člankom 4. stavkom 2. UEU-a, kao i člancima 7., 8. i 11. te člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji državnom tijelu omogućuje da radi zaštite nacionalne sigurnosti nalaže pružateljima elektroničkih komunikacijskih usluga da sigurnosnim i obavještajnim službama općenito i neselektivno prenose podatke o prometu i lokaciji.

(¹) SL C 22, 22. 1. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. listopada 2020. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Conseil d'État, Cour constitutionnelle – Belgija, Francuska) – La Quadrature du Net (C-511/18 i C-512/18), French Data Network (C-511/18 i C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 i C-512/18), Igwan.net (C-511/18)/Premier ministre (C-511/18 i C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 i C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX/Conseil des ministres

(Spojeni predmeti C-511/18, C-512/18 i C-520/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Obrada osobnih podataka u području elektroničkih komunikacija – Pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga – Pružatelji usluga smještaja informacija na poslužitelju i pružatelji pristupa internetu – Opće i neselektivno zadržavanje podataka o prometu i lokaciji – Automatska analiza podataka – Pristup podacima u stvarnom vremenu – Zaštita nacionalne sigurnosti i borba protiv terorizma – Borba protiv kriminala – Direktiva 2002/58/EZ – Područje primjene – Članak 1. stavak 3. i članak 3. – Povjerljivost elektroničkih komunikacija – Zaštita – Članak 5. i članak 15. stavak 1. – Direktiva 2000/31/EZ – Područje primjene – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 4., 6. do 8. te članak 52. stavak 1. – Članak 4. stavak 2. UEU-a)

(2020/C 433/03)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État, Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

(predmeti C-511/18 i C-512/18)

Tužitelji: La Quadrature du Net (C-511/18 i C-512/18), French Data Network (C-511/18 i C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 i C-512/18), Igwan.net (C-511/18)

Tuženici: Premier ministre (C-511/18 i C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 i C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18)

uz sudjelovanje: Privacy International (C-512/18), Center for Democracy and Technology (C-512/18)

(predmet C-520/18)

Tužitelji: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX

Tuženik: Conseil des ministres

uz sudjelovanje: Child Focus (C-520/18)

Izreka

1. Članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., u vezi s člancima 7., 8. i 11. kao i člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se protive zakonske mjere kojima je, u svrhe predviđene tim člankom 15. stavkom 1., preventivno predviđeno opće i neselektivno zadržavanje podataka o prometu i lokaciji. S druge strane, članku 15. stavku 1. Direktive 2002/58, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, u vezi s člancima 7., 8. i 11. kao i člankom 52. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima, ne protive se zakonske mjere koje

- omogućuju, radi zaštite nacionalne sigurnosti, korištenje naloga pružateljima elektroničkih komunikacijskih usluga da općenito i neselektivno zadržavaju podatke o prometu i lokaciji, u situacijama u kojima je dotična država članica suočena s ozbiljnom prijetnjom nacionalnoj sigurnosti koja se pokazala stvarnom i trenutačnom ili predvidljivom, ako odluka kojom je predviđen takav nalog može biti predmet djelotvornog nadzora od strane suda ili neovisnog upravnog tijela čija odluka ima obvezujuć učinak, a kojom se nastoji provjeriti postoji li jedna od tih situacija postoji i poštuju li se uvjeti i jamstva koji se moraju predvidjeti, i ako se navedeni nalog može izdati samo za razdoblje koje je vremenski ograničeno na ono što strogo nužno, ali se može produljiti u slučaju postojanosti te opasnosti;
- predviđaju, radi zaštite nacionalne sigurnosti, borbe protiv teških kaznenih djela i sprečavanja ozbiljnih prijetnji javnoj sigurnosti, ciljano zadržavanje podataka o prometu i lokaciji koje je ograničeno na temelju objektivnih i nediskriminatornih kriterija, ovisno o kategorijama dotičnih osoba ili posredstvom zemljopisnog kriterija, za razdoblje koje je vremenski ograničeno na ono što je strogo nužno, ali se može produljiti;
- predviđaju, u svrhu zaštite nacionalne sigurnosti, borbe protiv teških kaznenih djela i sprečavanja ozbiljnih prijetnji javnoj sigurnosti, opće i neselektivno zadržavanje IP adresa dodijeljenih izvoru veze, za razdoblje koje je vremenski ograničeno na ono što je strogo nužno;
- predviđaju, u svrhu zaštite nacionalne sigurnosti, borbe protiv kriminala i zaštite javne sigurnosti, opće i neselektivno zadržavanje podataka o građanskom identitetu korisnika elektroničkih komunikacijskih sredstava; i
- dopuštaju, radi borbe protiv teških kaznenih djela, i, *a fortiori*, zaštite nacionalne sigurnosti, korištenje naloga pružateljima elektroničkih komunikacijskih usluga na temelju odluke nadležnog tijela, podložne djelotvornom sudskom nadzoru, da u određenom trajanju hitno zadrže podatke o prometu i lokaciji kojima ti pružatelji usluga raspolažu,

ako te mjere osiguravaju jasnim i preciznim pravilima da predmetno zadržavanje podataka podliježe poštovanju s time povezanih materijalnih i postupovnih uvjeta te da dotične osobe imaju djelotvorna jamstva protiv rizika od zlouporabe.

2. Članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, u vezi s člancima 7., 8. i 11. kao i člankom 52. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji nalaže pružateljima elektroničkih komunikacijskih usluga da se koriste, s jedne strane, automatskom analizom i prikupljanjem u stvarnom vremenu, među ostalim, podataka o prometu i lokaciji, te, s druge strane, prikupljanjem u stvarnom vremenu tehničkih podataka o lokaciji upotrijebljene terminalne opreme, kada je
- korištenje automatskom analizom ograničeno na situacije u kojima se država članica nalazi suočena s ozbiljnom prijetnjom nacionalnoj sigurnosti koja se pokazala stvarnom i trenutačnom ili predvidljivom, ako korištenje tom analizom može biti predmet djelotvornog nadzora od strane suda ili neovisnog upravnog tijela čija odluka ima obvezujuć učinak, a kojom se nastoji provjeriti postoji li situacija koja opravdava navedenu mjeru i poštuju li se uvjeti i jamstva koji se moraju predvidjeti, i kada je
 - korištenje prikupljanjem podataka o prometu i lokaciji u stvarnom vremenu ograničeno na osobe u odnosu na koje postoji valjan razlog za sumnju da su na bilo koji način uključene u terorističke aktivnosti i podliježe prethodnom nadzoru koji obavlja sud ili neovisno upravno tijelo čija odluka ima obvezujuć učinak, kako bi se osiguralo da se takvo prikupljanje u stvarnom vremenu odobri samo u granicama onoga što je strogo nužno. U slučaju opravdane hitnosti, nadzor se mora provesti u kratkim rokovima.
3. Direktivu 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) treba tumačiti na način da nije primjenjiva na području zaštite povjerljivosti komunikacija i fizičkih osoba u pogledu obrade osobnih podataka u okviru usluga informacijskog društva, jer je ta zaštita uređena, ovisno o slučaju, Direktivom 2002/58, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, ili Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ. Članak 23. stavak 1. Uredbe 2016/679, u vezi s člancima 7., 8. i 11. kao i člankom 52. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji pružateljima pristupa javnim internetskim komunikacijskim uslugama i pružateljima usluga smještaja informacija na poslužitelju nalaže opće i neselektivno zadržavanje, među ostalim, osobnih podataka povezanih s tim uslugama.
4. Nacionalni sud ne može primijeniti odredbu svojeg nacionalnog prava koja ga ovlašćuje da vremenski ograniči učinke utvrđenja nezakonitosti koju mora iznijeti na temelju tog prava, u odnosu na nacionalno zakonodavstvo koje pružateljima elektroničkih komunikacijskih usluga nalaže, radi, *inter alia*, zaštite nacionalne sigurnosti i borbe protiv kriminala, općenito i neselektivno zadržavanje podataka o prometu i lokaciji koje je nespojivo s člankom 15. stavkom 1. Direktive 2002/58, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, u vezi s člancima 7., 8. i 11. kao i člankom 52. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima. Taj članak 15. stavak 1., protumačen s obzirom na načelo djelotvornosti, nalaže nacionalnom kaznenom sudu da, u okviru kaznenog postupka pokrenutog protiv osoba osumnjičenih za kaznena djela, izdvoji informacije i dokaze koji su pribavljeni općim i neselektivnim zadržavanjem podataka o prometu i lokaciji koje je nespojivo s pravom Unije, ako te osobe nisu u mogućnosti učinkovito se izjasniti o tim informacijama i dokazima koji potječu iz područja, glede kojeg suci ne raspolažu znanjem, i koji mogu prevagnuti prilikom ocjene činjenica.

(¹) SL C 392, 29. 10. 2018.
SL C 408, 12. 11. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 28. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW/Poste Tutela SpA

(Predmet C-521/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Provedba postupaka javne nabave u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga – Direktiva 2014/25/EU – Članak 13. – Djelatnosti povezane s pružanjem poštanskih usluga – Naručitelji – Javna poduzeća – Dopuštenost”)

(2020/C 433/04)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW

Tuženik: Poste Tutela SpA

uz sudjelovanje: Poste Italiane SpA, Services Group

Izreka

Članak 13. stavak 1. Direktive 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ treba tumačiti na način da se primjenjuje na djelatnosti koje se sastoje od pružanja portirskih usluga, usluga recepcije i nadzora pristupa za prostorije pružateljâ poštanskih usluga s obzirom na to da su takve djelatnosti povezane s djelatnošću koja je obuhvaćena poštanskim sektorom u smislu da stvarno služe njezinu obavljanju time što omogućuju njezino prikladno izvršavanje, s obzirom na uobičajene uvjete njezina obavljanja.

⁽¹⁾ SL C 436, 3. 12. 2018.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. listopada 2020. – Pirelli & C. SpA/Europska komisija, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

(Predmet C-611/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Europsko tržište električnih kablova – Podjela tržišta u okviru projekata – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 23. stavak 2. – Ovlasti Europske komisije u području novčanih kazni – Pripisivost povrede – Pretpostavka stvarnog izvršavanja odlučujućeg utjecaja – Obveza obrazlaganja – Temeljna prava – Beneficium ordinis seu excussionis – Neograničena nadležnost)

(2020/C 433/05)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Pirelli & C. SpA (zastupnici: M. Siragusa i G. Rizza, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Malferrari, P. Rossi, C. Sjödin i T. Vecchi, agenti), Prysmian Cavi e Sistemi Srl (zastupnici: C. Tesauro i L. Armati, odvjetnici, a zatim V. Roppo i P. Canepa, odvjetnici)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Pirelli & C. SpA nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.
3. Društvo Prysmian Cavi e Sistemi Srl snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 408, 12. 11. 2018.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Ferrari S.p.A./DU**

(Spojeni predmeti C-720/18 i C-721/18) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Žigovi – Direktiva 2008/95/EZ –
Članak 12. stavak 1. – Stvarna uporaba žiga – Teret dokazivanja – Članak 13. – Dokaz o uporabi „za dio
proizvoda ili usluga” – Žig koji označava model automobila čija je proizvodnja prekinuta – Uporaba žiga za
rezervne dijelove i za usluge koje se odnose na taj model – Upotreba žiga za rabljene automobile –
Članak 351. UFEU-a – Konvencija između Savezne Republike Njemačke i Švicarske Konfederacije –
Recipročna zaštita patenata, dizajna i žigova)**

(2020/C 433/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ferrari S.p.A.

Tuženik: DU

Izreka

1. Članak 12. stavak 1. i članak 13. Direktive 2008/95 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da žig registriran za kategoriju proizvoda i rezervnih dijelova od kojih se oni sastoji treba smatrati kao da je bio predmet „stvarne uporabe” u smislu navedenog članka 12. stavka 1. za sve proizvode iz te kategorije i za rezervne dijelove koji ih čine ako je on bio predmetom takve uporabe samo za neke od tih proizvoda, kao što su skupi luksuzni sportski automobili, ili samo za rezervne dijelove ili pribor od kojih se sastoje spomenuti proizvodi, osim ako iz relevantnih činjenica i dokaza ne proizlazi da je potrošač koji želi kupiti iste proizvode njih percipirao kao samostalnu potkategoriju kategorije proizvoda za koje je predmetni žig bio registriran.
2. Članak 12. stavak 1. Direktive 2008/95 treba tumačiti na način da nositelj žiga može stvarno upotrebljavati žig kada preprodaje rabljene proizvode koji se prodaju pod tim žigom.
3. Članak 12. stavak 1. Direktive 2008/95 treba tumačiti na način da nositelj žiga stvarno rabi žig kada pruža određene usluge koje se odnose na proizvode koji su prethodno stavljeni na tržište pod tim žigom, pod uvjetom da se te usluge pružaju pod navedenim žigom.

4. Članak 351. prvi stavak UFEU-a treba tumačiti na način da dopušta sudu države članice da primijeni konvenciju sklopljenu između države članice Europske unije i treće zemlje prije 1. siječnja 1958. ili, za države koje pristupaju Uniji, prije datuma njihova pristupanja, poput Konvencije između Švicarske i Njemačke o recipročnoj zaštiti patenata, dizajna i žigova, potpisane u Berlinu 13. travnja 1892., kako je izmijenjena, kojom se predviđa da se uporaba žiga registriranog u toj državi članici na državnom području te treće zemlje treba uzeti u obzir za potrebe utvrđivanja je li se taj žig „stvarno upotrebljavao” u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2008/95, sve dok jedna od mjera iz drugog stavka te odredbe ne omogući uklanjanje moguće neusklađenosti između UFEU-a i te konvencije.
5. Članak 12. stavak 1. Direktive 2008/95 treba tumačiti na način da je teret dokazivanja činjenice da je žig bio predmet „stvarne uporabe” u smislu te odredbe na nositelju tog žiga.

(¹) SL C 54, 11. 2. 2019.

**Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Aachen – Njemačka) – Marvin M./Kreis Heinsberg**

(Predmet C-112/19) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2006/126/EZ – Članak 2. stavak 1. i članak 11. stavak 4. –
Vozačka dozvola – Uzajamno priznavanje – Doseg obveze priznavanja – Zamijenjena vozačka dozvola –
Zamjena izvršena u trenutku kada je država članica izdavanja bila oduzela pravo na upravljanje vozilom –
Prijevara – Odbijanje priznavanja dozvole koja je izdana u okviru zamjene)**

(2020/C 433/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Aachen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marvin M.

Tuženik: Kreis Heinsberg

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama treba tumačiti na način da je uzajamno priznavanje, bez ikakvih formalnosti, koje je njime predviđeno, primjenjivo na vozačku dozvolu izdanu nakon zamjene na temelju članka 11. stavka 1. te direktive, pri čemu vrijede iznimke koje navedena direktiva predviđa.
2. Članak 11. stavak 4. drugi podstavak Direktive 2006/126 treba tumačiti na način da omogućava državi članici odbiti priznavanje vozačke dozvole koja proizlazi iz zamjene na temelju članka 11. stavka 1. te direktive zbog toga što je ta država članica, prije te zamjene, oduzela pravo na upravljanje vozilom nositelju dozvole koja je zamijenjena.

(¹) SL C 172, 20. 5. 2019.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 29. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – A/Veselības ministrija

(Predmet C-243/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 20. stavak 2. – Direktiva 2011/24/EU – Članak 8. stavak 1., članak 8. stavak 5. i članak 8. stavak 6. točka (d) – Zdravstveno osiguranje – Bolničko liječenje koje se pruža u državi članici različitoj od države članice čijem sustavu osigurana osoba pripada – Odbijanje prethodnog odobrenja – Bolničko liječenje koje se može učinkovito osigurati u državi članici čijem sustavu osigurana osoba pripada – Članak 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Različito postupanje na temelju vjere)

(2020/C 433/08)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Tuženik: Veselības ministrija

Izreka

1. Članak 20. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, u vezi s člankom 21. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da država članica boravišta osiguranika njemu odbije izdati odobrenje iz članka 20. stavka 1. te uredbe ako je u toj državi članici dostupno bolničko liječenje čija se medicinska učinkovitost ne dovodi u pitanje, ali se metoda liječenja koja se primjenjuje ne slaže s vjerskim uvjerenjima tog osiguranika.
2. Članak 8. stavak 5. i članak 8. stavak 6. točku (d) Direktive 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi, u vezi s člankom 21. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se protivi to da država članica čijem sustavu pacijent pripada pacijentu odbije izdati odobrenje iz članka 8. stavka 1. te direktive ako je u toj državi članici dostupno bolničko liječenje čija se medicinska učinkovitost ne dovodi u pitanje, ali se metoda liječenja koja se primjenjuje ne slaže s vjerskim uvjerenjima tog pacijenta, osim ako je to odbijanje objektivno opravdano legitimnim ciljem koji se odnosi na održavanje kapaciteta liječenja ili liječničke stručnosti i predstavlja prikladno i nužno sredstvo za postizanje tog cilja, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 182, 27. 5. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. listopada 2020. – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)/Europska komisija

(Predmet C-273/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Arbitražna klauzula – Uredba (EZ, Euratom) br. 1605/2002 – Članak 52. – Uredba (EZ) br. 2321/2002 – Odluka br. 1513/2002/CE – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava – Projekt Sensation – Šesti okvirni program – Prihvatljivi troškovi – Sukob interesa – Teret dokazivanja – Evidencija radnog vremena – Izvješće revizora – Dokazna vrijednost – Načelo dobrog financijskog upravljanja – Načelo proporcionalnosti)

(2020/C 433/09)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (zastupnici: V. Christianos i D. Karagkounis, *dikigoro*i)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: O. Verheecke i A. Katsimerou, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 182, 27. 5. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. listopada 2020. – Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)/Europska komisija

(Predmet C-274/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Arbitražna klauzula – Uredba (EZ, Euratom) br. 1605/2002 – Uredba (EZ, Euratom) br. 2342/2002 – Uredba (EZ) br. 1906/2006 – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava Actibio – Projekt Actibio – Sedmi okvirni program – Prihvatljivi troškovi – Sukob interesa – Teret dokazivanja – Evidencija radnog vremena – Izvješće revizora – Dokazna vrijednost – Načelo proporcionalnosti)

(2020/C 433/10)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (zastupnik: V. Christianos, *dikigoros*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: O. Verheecke i A. Katsimerou, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 182, 27. 5. 2019.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(Predmet C-275/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Postupak pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva – Pojam ‚tehnički propis‘ – Obveza država članica da Europskoj komisiji dostave sve nacрте tehničkih propisa – Nemogućnost pozivanja na nedostavljeni tehnički propis protiv pojedinaca – Neprimjenjivost na pružatelje usluga)

(2020/C 433/11)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal de Justiça

Stranke glavnog postupka

Podnositelji revizije: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Druga stranka u revizijskom postupku: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Uz sudjelovanje: Sporting Clube de Braga, Sporting Clube de Braga – Futebol, SAD

Izreka

1. Članak 1. točku 5. Direktive Vijeća 83/189/EEZ od 28. ožujka 1983. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u područja tehničkih standarda i propisa, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 88/182/EEZ od 22. ožujka 1988. treba tumačiti na način da nacionalno zakonodavstvo koje određuje da pravo priređivanja igara na sreću ima samo država i da ga mogu ostvarivati samo poduzeća koja imaju oblik dioničkih društava, a kojima predmetna država članica dodijeli odgovarajuću koncesiju, te koje određuje uvjete i područja obavljanja te djelatnosti nije „tehnički propis” u smislu te odredbe.
2. Članak 1. točku 11. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva, kako je izmijenjena Direktivom 98/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. srpnja 1998., u vezi s njezinim člankom 1. točkom 5., kako je izmijenjena, treba tumačiti na način da je nacionalno zakonodavstvo koje određuje da isključivo priređivanje određenih igara na sreću dodijeljeno javnom tijelu za cjelokupno državno područje obuhvaća i ono koje se odvija putem interneta „tehnički propis” u smislu prvonavedene odredbe, čije nedostavljanje Europskoj komisiji u skladu s člankom 8. stavkom 1. navedene direktive, kako je izmijenjena, dovodi do toga da se na njega ne može pozivati protiv pojedinaca.

⁽¹⁾ SL C 206, 17. 6. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. listopada 2020. – Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)/Europska komisija

(Predmet C-313/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Stavljanje na tržište sredstava za zaštitu bilja – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Produljenje odobrenja aktivne tvari glifosat – Provedbena uredba (EU) 2017/2324 – Tužba za poništenje koju je podnijela udruga – Dopuštenost – Članak 263. stavak 4. UFEU-a – Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere – Osoba na koju se izravno odnosi)

(2020/C 433/12)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (zastupnik: G. Dalfino, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi i I. Naglis, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 270, 12. 8. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen) – BY, CZ/Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-321/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 1999/62/EZ – Direktiva 2006/38/EZ – Naknade koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastruktura za teška teretna vozila – Članak 7. stavak 9. – Članak 7.a stavci 1. i 2. – Cestarine – Načelo povrata infrastrukturnih troškova – Infrastrukturni troškovi – Troškovi rada – Troškovi prometne policije – Prekoračenje troškova – Izravan učinak – Naknadno opravdanje previsoke stope cestarine – Vremensko ograničenje učinaka presude”)

(2020/C 433/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BY, CZ

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 7. stavak 9. Direktive 1999/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 1999. o naknadama koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastruktura za teška teretna vozila, kako je izmijenjena Direktivom 2006/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006., treba tumačiti na način da troškovi prometne policije nisu obuhvaćeni pojmom „troškovi rada” u smislu te odredbe.
2. Članak 7. stavak 9. Direktive 1999/62, kako je izmijenjena Direktivom 2006/38, treba tumačiti na način da mu se protivi to da izmjerljive prosječne cestarine prekoračuju infrastrukturne troškove dotične infrastrukturne mreže za 3,8 % ili 6 % zbog pogrešaka u izračunu koje nisu zanemarive ili uzimanja u obzir troškova koji nisu obuhvaćeni pojmom „infrastrukturnih troškova” u smislu te odredbe.
3. Pojedinaac se može pred nacionalnim sudovima izravno pozivati na obvezu uzimanja u obzir isključivo infrastrukturnih troškova iz članka 7. stavka 9. Direktive 1999/62, kako je izmijenjena Direktivom 2006/38, koja je propisana tom odredbom i člankom 7.a stavcima 1. i 2. te direktive, protiv države članice ako ona nije poštovala tu obvezu ili ju je pogrešno prenijela.
4. Direktivu 1999/62, kako je izmijenjena Direktivom 2006/38, tumačenu s obzirom na točku 138. presude od 26. rujna 2000., Komisija/Austrija (C-205/98, EU:C:2000:493), treba tumačiti na način da joj se protivi to da se prekomjerna stopa cestarine naknadno opravda novim izračunom infrastrukturnih troškova provedenim u okviru sudskog postupka.

(¹) SL C 220, 1. 7. 2019.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 29. listopada 2020. – Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc./Europska agencija za lijekove

(Predmet C-576/19 P) (¹)

(„*Žalba – Pristup dokumentima institucija, tijela, ureda ili agencija Unije – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Članak 4. stavak 2. druga alineja – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu sudskog postupka – Članak 4. stavak 2. prva alineja – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa – Dokumenti podneseni u okviru zahtjeva za stavljanje u promet lijeka koji se rabi u humanoj medicini – Odluka o odobrenju pristupa dokumentima trećoj osobi*”)

(2020/C 433/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. (zastupnici: L. Tsang, *solicitor* i F. Campbell, *barrister*, J. Mulryne i E. Amos, *solicitors*)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za lijekove (zastupnici: T. Jabłoński, S. Drosos, R. Pita, S. Marino i H. Kerr, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Intercept Pharma Ltd i Intercept Pharmaceuticals Inc. nalaže se snošenje, pored vlastitih troškova, i troškova Europske agencije za lijekove (EMA).

(¹) SL C 432, 23. 12. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)/Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

(Predmet C-608/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Državne potpore – Uredba (EU) br. 1407/2013 – Članak 3. – De minimis potpora – Članak 6. – Praćenje – Poduzetnici koji prekoračuju gornju granicu za de minimis potpore zbog kumuliranja s prethodno primljenim potporama – Mogućnost odabira između smanjenja ranije potpore ili odricanja od nje kako bi se poštovala gornja granica za de minimis potpore)

(2020/C 433/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

Tuženik: Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

Izreka

1. Članke 3. i 6. Uredbe Komisije (EU) br. 1407/2013 od 18. prosinca 2013. o primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na de minimis potpore treba tumačiti na način da poduzetnik – kojemu država članica poslovnog nastana namjerava dodijeliti de minimis potporu kojom bi, zbog postojanja ranijih potpora, ukupni iznos dodijeljenih mu sredstava prekoračio gornju granicu od 200 000 eura za razdoblje od tri fiskalne godine predviđenu u članku 3. stavku 2. Uredbe 1407/2013 – može, do trenutka dodjele te potpore, odabrati između smanjenja zatraženog financiranja i odustajanja, u cijelosti ili u dijelu, od ranije primljenih potpora, kako ne bi prekoračio spomenutu gornju granicu.
2. Članke 3. i 6. Uredbe br. 1407/2013 treba tumačiti na način da države članice nisu dužne dopustiti poduzetnicima koji podnose zahtjev za potporu da ga izmijene prije dodjele te potpore, kako ne bi prekoračili gornju granicu od 200 000 eura za razdoblje od tri fiskalne godine predviđenu u članku 3. stavku 2. Uredbe 1407/2013. Na sudu je koji je uputio zahtjev da ocijeni pravne posljedice nemogućnosti poduzetnika da provedu navedene izmjene, pri čemu treba pojasniti da su potonje moguće samo prije dodjele de minimis potpore.

⁽¹⁾ SL C 357, 21. 10. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 28. listopada 2020.(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen – Švedska) – BY /CX

(Predmet C-637/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Direktiva 2001/29/EZ – Informacijsko društvo – Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava – Članak 3. stavak 1. – Priopćavanje javnosti – Pojam ‚javnost‘ – Prijenos elektroničkom poštom sudu zaštićenog djela kao dokaza u okviru sudskog postupka”)

(2020/C 433/16)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BY

Tuženik: CX

Izreka

Članak 3. stavak 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da pojam „priopćavanje javnosti” iz te odredbe ne obuhvaća prijenos zaštićenog djela elektroničkim putem sudu kao dokaza u okviru sudskog postupka između pojedinaca.

(¹) SL C 372, 4. 11. 2019.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. listopada 2020. – Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG/Europska komisija

(Predmet C-702/19 P) (¹)

(Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazum – Tržište prehrambene ambalaže za maloprodaju – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a – Uredba (EZ) br. 1/2003 – Članak 23. – Članak 6. Europske konvencije o ljudskim pravima – Temeljno pravo na pošteno suđenje – Načelo jednakosti oružja – Pravo „na sučeljavanje” – Saslušanje svjedokâ – Obrazloženje – Jedinствена i trajna povreda – Gornja granica novčane kazne)

(2020/C 433/17)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Silver Plastics GmbH & Co. KG (zastupnici: M. Wirtz i S. Möller, *Rechtsanwälte*), Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (zastupnik: C. Karbaum, *Rechtsanwalt*)

Druge stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: G. Meessen, I. Zaloguin i L. Wildpanner, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društva Silver Plastics GmbH & Co. KG i Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije.

(¹) SL C 383, 11. 11. 2019.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. listopada 2018. uputio Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Poljska) – Prokuratura Rejonowa w Słubicach/BQ

(Predmet C-623/18)

(2020/C 433/18)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Prokuratura Rejonowa w Słubicach

Tuženik: BQ

Rješenjem od 6. listopada 2010. Sud (osmo vijeće) je utvrdio da je zahtjev za prethodnu odluku očito nedopušten.

Žalba koju je 4. kolovoza 2020. podnijela osoba YG protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 28. svibnja 2020. u predmetu T-518/18, YG/Komisija

(Predmet C-361/20 P)

(2020/C 433/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: YG (zastupnici: A. Champetier i S. Rodrigues, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- djelomično ukine pobijanu presudu i proglašiti žaliteljeve zahtjeve u predmetu T-518/18 dopuštenima i osnovanima te potvrdi nalaganje tuženiku snošenja troškova; i slijedom toga
- poništi pobijane odluke u prvostupanjskom postupku;
ili, ako to nije moguće,
- vrati predmet Općem sudu na odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Iskrivljavanje dokaza i povreda prava obrane.
2. Nedovoljno i proturječno obrazloženje.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. kolovoza 2020. uputio Bundesfinanzgericht (Austrija) – QY/Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

(Predmet C-372/20)

(2020/C 433/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QY

Tuženik: Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

Prethodna pitanja

Prvo pitanje:

Treba li članak 11. stavak 3. točku (e) Uredbe 883/2004⁽¹⁾ tumačiti na način da je tom odredbom obuhvaćena situacija radnice koja ima državljanstvo države članice u kojoj ona i njezina djeca imaju i svoje boravište te koja kao stručnjakinja za razvojnu pomoć zasnuje radni odnos s poslodavcem sa sjedištem u drugoj državi članici, koji prema zakonodavstvu države sjedišta podliježe sustavu obveznog osiguranja, i koju poslodavac na rad u treću zemlju ne uputi neposredno nakon zapošljavanja, nego nakon završetka razdoblja pripreme i po povratku za vrijeme reintegracije u državi sjedišta?

Drugo pitanje:

Krši li se zakonskom odredbom države članice poput članka 53. stavka 1. Familienlastenausgleichsgesetzes (Zakon o naknadi obiteljskih troškova, u daljnjem tekstu: FLAG), kojom se, među ostalim, samostalno propisuje jednakost s domaćim državljanima, zabrana prenošenja uredbi u smislu članka 288. stavka 2. UFEU-a?

Treće i četvrto pitanje odnose se na slučaj da je situacija žaliteljice obuhvaćena člankom 11. stavkom 3. točkom (e) Uredbe 883/2004 i da pravo Unije na isplatu obiteljskih davanja obvezuje isključivo državu članicu boravišta.

Treće pitanje:

Treba li zabranu diskriminacije radnika na temelju državljanstva utvrđenu u članku 45. stavku 2. UFEU-a, a podredno u članku 18. UFEU-a, tumačiti na način da joj se protivi nacionalna odredba poput članka 13. stavka 1. Entwicklungshelfergesetzes (Zakon o stručnjacima za razvojnu pomoć u verziji koja je bila na snazi do 31. prosinca 2018. (u daljnjem tekstu: stari EHG)), prema kojem se pravo na obiteljska davanja u državi članici koja prema pravu Unije nije nadležna vezuje za to da stručnjak za razvojnu pomoć već prije početka rada na državnom području države članice sjedišta mora imati središte životnih interesa, odnosno svoje uobičajeno boravište, pri čemu taj zahtjev moraju ispunjavati i domaći državljani?

Četvrto pitanje:

Treba li članak 68. stavak 3. Uredbe 883/2004 i članak 60. stavke 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 987/2009⁽²⁾ tumačiti na način da je ustanova, kojoj je podnesen zahtjev za obiteljska davanja, države članice, za koju je podnositeljica zahtjeva pretpostavljala da je kao država zaposlenja primarno nadležna, ali čije zakonodavstvo nije primjenjivo ni primarno ni supsidijarno, međutim [u kojoj] postoji pravo na obiteljska davanja u skladu s alternativnom odredbom nacionalnog prava te države članice, dužna analogno primijeniti odredbe o obvezi prosljeđivanja zahtjeva, informiranja, donošenja privremene odluke o primjenjivim pravilima prednosti i privremenog novčanog davanja?

Peto pitanje:

Odnosi li se obveza donošenja privremene odluke o pravilima prednosti koja se moraju primijeniti isključivo na tuženo tijelo u svojstvu ustanove ili i na Verwaltungsgericht (Upravni sud) koji o predmetu odlučuje u žalbenom postupku?

Šesto pitanje:

U kojem je trenutku Verwaltungsgericht (Upravni sud) obavezan donijeti privremenu odluku o primjenjivim pravilima prednosti?

Sedmo pitanje odnosi se na slučaj da je situacija žaliteljice obuhvaćena člankom 11. stavkom 3. točkom (a) Uredbe 883/2004 i pravo Unije zajednički obvezuje državu zaposlenja i državu članicu boravišta na isplatu obiteljskih davanja.

Sedmo pitanje:

Treba li redosljed riječi „ta ustanova prosljeđuje zahtjev” u članku 68. stavku 3. točki (a) Uredbe 883/2004 i redosljed riječi „ta ustanova zahtjev [...] prosljeđuje” u članku 60. Uredbe 987/2009 tumačiti na način da te odredbe ustanovu primarno nadležne države članice i ustanovu supsidijarno nadležne države članice međusobno povezuju na način da obje države članice moraju zajednički riješiti JEDAN (jedan u smislu jednine) zahtjev za obiteljska davanja ili podnositelj zahtjeva mora zasebno zatražiti po potrebi dodatak od ustanove države članice čije se zakonodavstvo supsidijarno primjenjuje, tako da podnositelj zahtjeva dvjema ustanovama dviju država članica mora podnijeti dva fizička zahtjeva (obrasca) na temelju kojih po prirodi stvari počinju teći različiti rokovi?

Osmo i deveto pitanje odnose se na razdoblje od 1. siječnja 2019., kada je Austrija zajedno s uvođenjem indeksacije obiteljskog doplatka ukidanjem članka 13. stavka 1. starog EHG-a ukinula priznavanje obiteljskih davanja stručnjacima za razvojnu pomoć.

Osmo pitanje:

Treba li članak 4. stavak 4., članke 45. i 208. UFEU-a, članak 4. stavak 3. UEU-a i članke 2., 3., 7. te Glavu II. Uredbe 883/2004 tumačiti na način da se njima općenito državi članici zabranjuje ukidanje obiteljskih davanja stručnjacima za razvojnu pomoć koji svoje članove obitelji vode sa sobom na mjesto rada u trećoj zemlji?

Deveto pitanje kao druga mogućnost:

Treba li članak 4. stavak 4., članke 45. i 208. UFEU-a, članak 4. stavak 3. UEU-a i članke 2., 3., 7. te Glavu II. Uredbe 883/2004 tumačiti na način da se njima stručnjaku za razvojnu pomoć, koji je već stekao pravo na obiteljska davanja za prethodna razdoblja, u situaciji poput one u glavnom postupku jamči pojedinačno konkretizirani kontinuitet tog prava za razdoblja, iako je država članica stručnjacima za razvojnu pomoć ukinula priznavanje obiteljskih davanja?

- (¹) Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)
- (²) Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2009., L 284, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 171.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. kolovoza 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG**

(Predmet C-388/20)

(2020/C 433/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Tuženik: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 31. stavak 3. drugi podstavak Uredbe br. 1169/2011 (¹) tumačiti na način da se ta odredba primjenjuje samo na hranu koja zahtijeva pripremu i uputa za pripremu je navedena?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: znači li izraz „na 100 g” u članku 33. stavku 2. drugom podstavku Uredbe br. 1169/2011 samo 100 grama proizvoda u prodaji ili, barem i, 100 grama hrane nakon pripreme?

(¹) Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL 2011., L 304, str. 18) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 168. i ispravak SL 2015., L 326, str. 73.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. rujna 2020. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Acacia Srl/Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft**

(Predmet C-421/20)

(2020/C 433/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Acacia Srl

Tuženik: Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

Prethodna pitanja

1. Može li nacionalni sud koji odlučuje o povredi dizajna – a pred kojim se vodi postupak po međunarodnoj nadležnosti prema mjestu počinjenja na temelju članka 82. stavka 5. Uredbe br. 6/2002 (¹) – u slučaju povreda dizajna Zajednice u vezi s izvedenim zahtjevima na području svoje države članice primjenjivati pravo države članice u kojoj sjedište ima sud koji odlučuje o povredi dizajna (*lex fori*)?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: Može li se „prvotno mjesto počinjenja povrede” u smislu odluka Suda EU-a C-24/16, C-25/16, Nintendo (²), za određivanje prava koje se primjenjuje na izvedene zahtjeve na temelju članka 8. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 1. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze („Rim II”) (³) nalaziti i u državi članici u kojoj se nalaze potrošači kojima je upućeno oglašavanje na internetu i u kojoj se u promet stavlja predmeti kojima se povređuje dizajn u smislu članka 19. Uredbe br. 6/2002, u dijelu u kojem se pobijaju samo nuđenje i stavljanje u promet u toj državi članici i to i ako su ponude na internetu na kojima se zasniva nuđenje i stavljanje u promet pokrenute u drugoj državi članici?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.)

(²) ECLI:EU:C:2017:724.

(³) SL 2007., L 199, str. 40. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 73.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2020. uputio Landgericht Frankfurt am Main
(Njemačka) – flightright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.**

(Predmet C-434/20)

(2020/C 433/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: flightright GmbH

Tuženik: SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 4. i 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da promjena rezervacije na drugi, raniji let, kojim putnik u svoje konačno odredište dolazi 10 sati i 1 minutu prije planiranog vremena dolaska prvotno rezerviranog leta, predstavlja slučaj uskraćenog ukrcaja koji daje pravo na odštetu?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: mora li se putnik – kao što se to u načelu zahtijeva člankom 3. stavkom 2. odnosno člankom 2. točkom (j) Uredbe br. 261/2004 – i u takvom slučaju prijaviti za let ili predočiti za ukrcaj u navedeno vrijeme odnosno ne kasnije od 45 minuta prije objavljenog vremena polaska prvotno rezerviranog leta kako bi bila primjenjiva Uredba br. 261/2004 i bilo utemeljeno pravo na odštetu zbog uskraćenog ukrcaja, iako on zbog iskorištavanja novog, ranijeg zamjenskog leta faktički više nije bio moguć?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2020. uputio Schleswig-Holsteinischen
Verwaltungsgericht (Njemačka) – C./Savezna Republika Njemačka**

(Predmet C-435/20)

(2020/C 433/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: C.

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalno pravilo, prema kojem se zahtjev za međunarodnu zaštitu može odbiti kao nedopušteni naknadni zahtjev ako je prvi postupak azila, koji nije bio uspješan, proveden u drugoj državi članici EU-a, u skladu s člankom 33. stavkom 2. točkom (d) i člankom 2. točkom (q) Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: je li nacionalno pravilo, prema kojem se zahtjev za međunarodnu zaštitu može odbiti kao nedopušteni naknadni zahtjev ako prvi postupak azila, koji nije bio uspješan, nije proveden u državi članici EU-a nego u Švicarskoj, u skladu s člankom 33. stavkom 2. točkom (d) i člankom 2. točkom (q) Direktive 2013/32/EU?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje: je li nacionalno pravilo, prema kojem zahtjev za azil u slučaju naknadnog zahtjeva nije dopušten[,] a da se pritom ne razlikuje između statusa izbjeglice i statusa korisnika supsidijarne zaštite[,] u skladu s člankom 33. stavkom 2. [točkom (d)] Direktive 2013/32/EU?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. rujna 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) –
BT/Eurowings GmbH**

(Predmet C-438/20)

(2020/C 433/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BT

Tuženik: Eurowings GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li riječ o „uskraćenom ukrcaju” u smislu članka 4. i članka 2. točke (j) Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ i ako se putnicima ukrcaj na dotični let ne uskrati tek na ukrcajnim vratima (izlaz za ukrcaj), nego već prethodno na šalteru za prijavu za let i oni zbog toga uopće ni ne mogu stići do ukrcajnih vrata (izlaza za ukrcaj)?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: je li riječ o „uskraćenom ukrcaju” u smislu članka 4. i članka 2. točke (j) Uredbe (EZ) br. 261/2004 i ako se putniku ukrcaj na let uskrati tek nekoliko minuta prije predviđenog vremena polaska na šalteru za prijavu za let, odnosno u trenutku u kojem je već jasno da je ukrcaj završen te ukrcavanje putnika de facto više nije moguće?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje: je li izmjena rezervacije putnika na drugi let „uskraćeni ukrcaj” u smislu članka 4. i članka 2. točke (j) Uredbe ako je putnik stigao do šaltera za prijavu za let tek nekoliko minuta prije predviđenog vremena polaska, odnosno u trenutku u kojem je već jasno da je ukrcaj završen te ukrcavanje putnika de facto više nije moguće i ukrcaj mu je uskraćen zbog već završenog ukrcaja?

4. U slučaju niječnog odgovora na prva tri pitanja: treba li članak 2. točku (j) Uredbe (EZ) br. 261/2004 tumačiti na način da je u slučaju u kojem putnici pravodobno (ovdje: oko dva sata) prije polaska stanu u red ispred šaltera za prijavu za let, ali zbog organizacijskih nedostataka zračnog prijevoznika (primjerice, nedovoljan broj otvorenih šaltera za prijavu za let, nedostatak osoblja, neobavješćavanje putnika putem razglasa) i/ili zbog smetnji na strani zračne luke (ovdje: kvar pokretne trake za prtljagu) na red na šalteru za prijavu za let dođu tek u trenutku (ovdje: pet minuta prije predviđenog vremena polaska) u kojem je ukrcaj već završen i putnici se zbog toga više ne mogu ukrcati, riječ o „uskraćenom ukrcaju” u smislu članka 2. točke (j) Uredbe (EZ) br. 261/2004?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2020. uputio Amtsgerichts Nürnberg (Njemačka) –
flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company**

(Predmet C-442/20)

(2020/C 433/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Nürnberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: flightright GmbH

Tuženik: Ryanair Designated Activity Company

Prethodna pitanja

1. Je li sindikalni štrajk vlastitog osoblja stvarnog zračnog prijevoznika „izvanredna okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹)?
2. Je li pritom relevantno to da se navedeni štrajk provodi na temelju zahtjeva osoblja koji do tada nisu bili ugovoreni između osoblja i stvarnog zračnog prijevoznika?
3. Je li pritom relevantno to da je konkretan štrajk uzrokovan određenim ponašanjem stvarnog zračnog prijevoznika tijekom pregovora sa sindikatom?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2020. uputio Amtsgerichts Nürnberg (Njemačka) –
flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company**

(Predmet C-443/20)

(2020/C 433/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Nürnberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: flihtright GmbH

Tuženik: Ryanair Designated Activity Company

Prethodna pitanja

1. Je li sindikalni štrajk vlastitog osoblja stvarnog zračnog prijevoznika „izvanredna okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?
2. Je li pritom relevantno to da se navedeni štrajk provodi na temelju zahtjeva osoblja koji do tada nisu bili ugovoreni između osoblja i stvarnog zračnog prijevoznika?
3. Je li pritom relevantno to da je konkretan štrajk uzrokovan određenim ponašanjem stvarnog zračnog prijevoznika tijekom pregovora sa sindikatom?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004, L 46, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2020. uputio Amtsgerichts Nürnberg (Njemačka) –
flihtright GmbH/Ryanair Designated Activity Company**

(Predmet C-444/20)

(2020/C 433/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Nürnberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: flihtright GmbH

Tuženik: Ryanair Designated Activity Company

Prethodna pitanja

1. Je li sindikalni štrajk vlastitog osoblja stvarnog zračnog prijevoznika „izvanredna okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?
2. Je li pritom relevantno to da se navedeni štrajk provodi na temelju zahtjeva osoblja koji do tada nisu bili ugovoreni između osoblja i stvarnog zračnog prijevoznika?
3. Je li pritom relevantno to da je konkretan štrajk uzrokovan određenim ponašanjem stvarnog zračnog prijevoznika tijekom pregovora sa sindikatom?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004, L 46, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2020. uputio Amtsgerichts Nürnberg (Njemačka) – PN i LM/Ryanair Designated Activity Company

(Predmet C-445/20)

(2020/C 433/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Nürnberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PN, LM

Tuženik: Ryanair Designated Activity Company

Prethodna pitanja

1. Je li sindikalni štrajk vlastitog osoblja stvarnog zračnog prijevoznika „izvanredna okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾?
2. Je li pritom relevantno to da se navedeni štrajk provodi na temelju zahtjeva osoblja koji do tada nisu bili ugovoreni između osoblja i stvarnog zračnog prijevoznika?
3. Je li pritom relevantno to da je konkretan štrajk uzrokovan određenim ponašanjem stvarnog zračnog prijevoznika tijekom pregovora sa sindikatom?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004, L 46, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2020. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Real Vida Seguros SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-449/20)

(2020/C 433/30)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Real Vida Seguros SA

Druga stranka u žalbenom postupku: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodno pitanje

Povrjeđuje li slobodno kretanje kapitala predviđeno člankom 63. UFEU-a i sljedećim člancima to da se, u skladu s člancima 31. i 2. Estatuta dos Benefícios Fiscais (Zakon o poreznim pogodnostima), za potrebe Imposta sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (porez na dobit (IRC)), obračunanog žalitelju za porezne godine 1999. i 2000., može odbiti 50 % dividendi ostvarenih na nacionalnim (portugalskim) burzama, pri čemu se iz tog odbitka isključuju dividende ostvarene na burzama drugih zemalja Europske unije?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2020. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) –
Airhelp Limited/Austrian Airlines AG**

(Predmet C-451/20)

(2020/C 433/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Airhelp Limited

Tuženik: Austrian Airlines AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (u daljnjem tekstu: Uredba o pravima putnika) tumačiti na način da [orig. str. 2.] Uredbu treba primijeniti i na let s jedinstvenom rezervacijom koji se sastoji od dvaju letova koje treba izvesti (isti) zračni prijevoznik Zajednice i u slučaju kad se i polazište prvog leta i odredište drugog leta nalaze u trećoj zemlji, a samo se odredište prvog leta i polazište drugog leta nalaze na državnom području države članice?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Treba li članak 5. stavak 1. točku (c) podtočku iii. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 tumačiti na način da putnik ima pravo na odštetu u skladu s člankom 7. stavkom 1. Uredbe i u slučaju kad je točno da bi u okviru preusmjerenja koje mu je ponuđeno stigao na konačno odredište kako je planirao i ne više od dva sata nakon planiranog vremena polaska otkazanog leta, ali u stvarnosti nije stigao na konačno odredište u tom vremenskom okviru?

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2020. uputio Rajonen sad Lukovit (Bugarska) – kazneni
postupak protiv AZ**

(Predmet C-454/20)

(2020/C 433/32)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rajonen sad Lukovit

Optuženik u kaznenom postupku

AZ

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelu zakonitosti kaznenih djela i kazni nacionalna odredba prema kojoj se za jedno te isto djelo, točnije, upravljanje motornim vozilom koje nije propisno registrirano, istodobno predviđa prekršajna i kaznena odgovornost, a da pritom ne postoje kriteriji koji dopuštaju objektivno klasificiranje društvene opasnosti?

2. U slučaju da Sud Europske unije niječno odgovori na prvo pitanje: koje ovlasti ima nacionalni sud u svrhu osiguranja učinkovite primjene pravnih načela Europske unije?
3. Pruža li postupovna mogućnost suda da osobu optuženu za počinjenje kaznenog djela oslobodi od optužbe ako joj izrekne upravnu kaznu dovoljno jamstvo protiv arbitrarne primjene zakona?
4. Je li kažnjavanje kaznom zatvora do godine dana za kazneno djelo upravljanja motornim vozilom koje nije propisno registrirano razmjerno u smislu članka 49. stavka 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

Žalba koju je 21. rujna 2020. podnio Crédit agricole SA protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 8. srpnja 2020. u predmetu T-576/18, Crédit agricole SA/ESB

(Predmet C-456/20 P)

(2020/C 433/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Crédit agricole SA (zastupnici: A. Champsaur, A. Delors, odvjetnice)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka

Zahtjevi

- ukinuti točku 2. izreke presude Općeg suda od 8. srpnja 2020. u predmetu T-576/18, Crédit Agricole SA/ESB kojom se u preostalom dijelu odbija žaliteljev zahtjev za poništenje Odluke ESB-a ECB/SSM/2018-FRCAG-75 od 16. srpnja 2018;
- prihvatiti u cijelosti žaliteljev zahtjev postavljen u prvostupanjskom postupku pred Općim sudom;
- naložiti ESB-u snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj tvrdi da je:

- (1) Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene odredbi članka 26. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva te povrijedio načelo retroaktivne primjene blažeg kaznenog zakona, time što je utvrdio da je žalitelj počinio povredu u svojim objavama informacija na temelju trećeg stupa i COREP izvješću za drugo tromjesečje 2016.;
- (2) Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i povrijedio obvezu obrazlaganja time što nije odgovorio na tužbeni razlog koji se temelji na tome da je Odlukom ECB/SSM/2018-FRCAG-75 povrijeđeno načelo pravne sigurnosti, te da je povrijedio načelo pravne sigurnosti time što je utvrdio da je počinjena povreda članka 26. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, iako je izričito priznao da ta odredba nije dovoljno jasna;
- (3) Opći sud povrijedio članak 18. stavak 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća ESB-u u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija, kao i obvezu obrazlaganja, jer nije dokazao da je žalitelj postupao s nepažnjom;

- (4) Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i povrijedio obvezu obrazlaganja time što nije odgovorio na tužbeni razlog koji se temelji na tome da je Odlukom ECB/SSM/2018-FRCAG-75 povrijeđeno načelo proporcionalnosti i načelo jednakog postupanja, te da je ta dva načela povrijedio time što je implicitno utvrdio da je sankcija načelno utemeljena.

Žalba koju je 21. rujna 2020. podnio Crédit agricole Corporate and Investment Bank protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 8. srpnja 2020. u predmetu T-577/18, Crédit agricole Corporate and Investment Bank/ESB

(Predmet C-457/20 P)

(2020/C 433/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Crédit agricole Corporate and Investment Bank (zastupnici: A. Champsaur, A. Delors, odvjetnice)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka

Zahtjevi

- ukinuti točku 2. izreke presude Općeg suda od 8. srpnja 2020. u predmetu T-577/18, Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/ESB kojom se u preostalom dijelu odbija žaliteljev zahtjev za poništenje Odluke ESB-a ECB/SSM/2018-FRCAG-76 od 16. srpnja 2018;
- prihvatiti u cijelosti zahtjev društva Crédit Agricole Corporate and Investment Bank postavljen u prvostupanjskom postupku pred Općim sudom;
- naložiti ESB-u snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u okviru tri žalbena razloga tvrdi da je:

- (1) Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i povrijedio obvezu obrazlaganja time što nije odgovorio na tužbeni razlog koji se temelji na tome da je Odlukom ECB/SSM/2018-FRCAG-76 povrijeđeno načelo pravne sigurnosti, te da je povrijedio načelo pravne sigurnosti time što je utvrdio da je počinjena povreda članka 26. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva, iako je izričito priznao da ta odredba nije dovoljno jasna;
- (2) Opći sud povrijedio članak 18. stavak 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća ESB-u u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija, kao i obvezu obrazlaganja, jer nije dokazao da je žalitelj postupao s nepažnjom;
- (3) Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i povrijedio obvezu obrazlaganja time što nije odgovorio na tužbeni razlog koji se temelji na tome da je Odlukom ECB/SSM/2018-FRCAG-76 povrijeđeno načelo proporcionalnosti i načelo jednakog postupanja, te da je ta dva načela povrijedio time što je implicitno utvrdio da je sankcija načelno utemeljena.

Žalba koju je 21. rujna 2020. podnio CA Consumer Finance protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 8. srpnja 2020. u predmetu T-578/18, CA Consumer Finance/ESB

(Predmet C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: CA Consumer Finance (zastupnici: A. Champsaur, A. Delors, odvjetnice)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka

Zahtjevi

- ukinuti točku 2. izreke presude Općeg suda od 8. srpnja 2020. u predmetu T-578/18, CA Consumer Finance/ESB kojom se u preostalom dijelu odbija žaliteljev zahtjev za poništenje Odluke ESB-a ECB/SSM/2018-FRCAG-77 od 16. srpnja 2018;
- prihvatiti u cijelosti zahtjev društva CA Consumer Finance postavljen u prvostupanjskom postupku pred Općim sudom;
- naložiti ESB-u snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u okviru tri žalbena razloga tvrdi da je:

- (1) Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i povrijedio obvezu obrazlaganja time što nije odgovorio na tužbeni razlog koji se temelji na tome da je Odlukom ECB/SSM/2018-FRCAG-77 povrijeđeno načelo pravne sigurnosti, te da je povrijedio načelo pravne sigurnosti time što je utvrdio da je počinjena povreda članka 26. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva, iako je izričito priznao da ta odredba nije dovoljno jasna;
- (2) Opći sud povrijedio članak 18. stavak 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća ESB-u u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija, kao i obvezu obrazlaganja, jer nije dokazao da je žalitelj postupao s nepažnjom;
- (3) Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i povrijedio obvezu obrazlaganja time što nije odgovorio na tužbeni razlog koji se temelji na tome da je Odlukom ECB/SSM/2018-FRCAG-77 povrijeđeno načelo proporcionalnosti i načelo jednakog postupanja, te da je ta dva načela povrijedio time što je implicitno utvrdio da je sankcija načelno utemeljena.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2020. uputio Tribunale di Milano (Italija) – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI) i dr./Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Predmet C-462/20)

(2020/C 433/36)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Milano

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 11. stavku 1. točkama (d) ili (f) Direktive 2003/109/EZ ⁽¹⁾ nacionalno zakonodavstvo, kao što je ono u ovom slučaju, kojim se predviđa da vlada određene države članice izdaje samo državljanima te i drugih država članica Europske unije, ali ne i državljanima trećih država s dugotrajnim boravištem, dokument kojim se dodjeljuje pravo na popust na robu i usluge koje isporučuju javni i privatni subjekti koji su sklopili ugovor s vladom dotične države članice?
2. Protivi li se članku 12. stavku 1. točki (e) Direktive 2011/98/EU ⁽²⁾, u vezi s člankom 1. točkom (z) i člankom 3. točkom (j) Uredbe 883/2004 ⁽³⁾, ili članku 12. stavku 1. točki (g) Direktive 2011/98/EU nacionalno zakonodavstvo, kao što je ono u ovom slučaju, kojim se predviđa da vlada određene države članice izdaje samo državljanima te i drugih država članica Europske unije, ali ne i državljanima trećih država iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (c) Direktive 2011/98/EU, dokument kojim se dodjeljuje pravo na popust na robu i usluge koje isporučuju javni i privatni subjekti koji su sklopili ugovor s vladom dotične države članice?
3. Protivi li se članku 14. stavku 1. točki (e) Direktive 2009/50/EZ ⁽⁴⁾, u vezi s člankom 1. točkom (z) i člankom 3. točkom (j) Uredbe 883/2004, ili članku 14. stavku 1. točki (g) Direktive 2009/50/EZ nacionalno zakonodavstvo, kao što je ono u ovom slučaju, kojim se predviđa da vlada određene države članice izdaje samo državljanima te i drugih država članica Europske unije, ali ne i državljanima trećih država koji imaju „plavu kartu EU-a” u skladu s Direktivom 2009/50/EZ, dokument kojim se dodjeljuje pravo na popust na robu i usluge koje isporučuju javni i privatni subjekti koji su sklopili ugovor s vladom dotične države članice?
4. Protivi li se članku 29. Direktive 2011/95/EU nacionalno zakonodavstvo, kao što je ono u ovom slučaju, kojim se predviđa da vlada određene države članice izdaje samo državljanima te i drugih država članica Europske unije, ali ne i državljanima trećih država koji su nositelji međunarodne zaštite, dokument kojim se dodjeljuje pravo na popust na robu i usluge koje isporučuju javni i privatni subjekti koji su sklopili ugovor s vladom dotične države članice?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

⁽²⁾ Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL 2011., L 343, str. 1.)

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja radi visokokvalificiranog zapošljavanja (SL 2009., L 155, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 135.)

Žalba koju je 26. rujna 2020. podnijela osoba KF protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 10. srpnja 2020. u predmetu T-619/19, KF/SatCen

(Predmet C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: KF (zastupnik: A. Kunst, Rechtsanwältin)

Druga stranka u postupku: Satelitski centar Europske unije (SatCen)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijano rješenje (prvi dio žalbenog zahtjeva);
- prihvati tužbu osim četvrtog dijela tužbenog zahtjeva (drugi dio žalbenog zahtjeva); i slijedom toga
- poništi odluku direktora SatCena od 3. srpnja 2019. o ponovnom pokretanju upravne istrage i odluku direktora kojom se ta odluka potvrđuje nakon interne žalbe;
- naložiti SatCenu da žalitelju isplati pravičnu naknadu na temelju presude Općeg suda u predmetu T-286/15, KF protiv SatCen (u daljnjem tekstu: presuda koju treba provesti), jer je to jedina mogućnost za ispravljanje u njoj sadržanih nezakonitosti, povrat žaliteljeva pravnog položaja u prijašnje stanje i provedbu presude;
- naložiti SatCenu da nadoknadi žalitelju imovinsku i neimovinsku štetu pretrpljenu zbog ponovnog pokretanja upravne istrage, privremeno procijenjene *ex aequo et bono* na 30 000 eura;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o meritumu;
- naloži tuženiku plaćanje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe tri žalbena razloga:

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a i žaliteljeva prava na postupanje u potpunosti sukladno presudi koju treba provesti, jer je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava smatrajući da je odluka o ponovnom pokretanju upravne istrage pripremni akt koji nije štetno utjecao na interese osobe KF.

Tom odlukom presuda nije bila pravilno provedena u skladu s člankom 266. UFEU-a, također uzimajući u obzir specifične okolnosti slučaja osobe KF, i time je ona trenutačno i izravno utjecala na njezine interese.

Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava propustivši uzeti u obzir specifične okolnosti slučaja osobe KF, poput neotklonjivih nezakonitosti u izvornoj upravnoj istrazi.

Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što nije utvrdio:

- da objektivno nije moguće da SatCen otkloni nezakonitosti ponovnim pokretanjem izvorne upravne istrage, s obzirom i na nedopustiv utjecaj na svjedoke u prvobitnoj upravnoj istrazi i ozbiljnu štetu reputaciji i profesionalnom ugledu osobe KF, za koje je u presudi koju treba provesti utvrđeno da su nastupile;
- da se ne može jamčiti pošteno suđenje i
- da je došlo do povrede načela razumnog roka.

2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a i povredi načela zaštite legitimnih očekivanja jer je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je zanemario i nije utvrdio:

- da se diskrecija u pravilnoj provedbi presuda može svesti, kao u slučaju osobe KF, na jednu moguću mjeru koja predstavlja pravičnu naknadu za nezakonitosti utvrđene u presudi koju treba provesti;
- da bi svaka konačna odluka kojom bi se zaključio cjelokupni postupak i svaka odluka kojom se utire put prema tome nužno i obvezno sadržavale istu nezakonitost kao što je utvrđeno u presudi koju treba provesti;
- da postupanje sukladno presudi predstavlja posebne poteškoće;
- da je osoba KF legitimno očekivala pravičnu naknadu;
- da je plaćanje pravične naknade jedini način za ispravljanje utvrđenih nezakonitosti.

3. Treći žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 268. UFEU-a i članka 340. stavka 2. UFEU-a, jer je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da je tužba za naknadu štete koja proizlazi iz izvanugovorne odgovornosti u vezi s odlukom o ponovnom pokretanju upravne istrage nedopuštena. Osoba KF podnijela je dopuštenu tužbu te je stoga povezana tužba za naknadu štete dopuštena.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. rujna 2020. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – BC/Deutsche Lufthansa AG

(Predmet C-467/20)

(2020/C 433/38)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BC

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodno pitanje

Treba li članak 5. stavak 1. točku (c) i članak 7. stavak 1. Uredbe br. 261/2004 ⁽¹⁾ u vezi s njezinim člankom 3. stavkom 5. tumačiti na način da u slučaju izravno povezanog leta koji se sastoji od dvaju letova koji je realiziran na temelju jedinstvene rezervacije te kojemu je polazišna točka zračna luka smještena izvan državnog područja države članice (u trećoj zemlji), a odredišna točka zračna luka smještena na državnom području države članice, uz zaustavljanje u zračnoj luci druge zemlje izvan Unije, putnik koji je pretrpio kašnjenje na svoje konačno odredište u trajanju od tri ili više sati do kojeg je došlo na prvom letu, koji je na temelju ugovora o letovima sa skupnom oznakom izveo prijevoznik sa sjedištem u trećoj zemlji, može podnijeti zahtjev za odštetu na temelju te uredbe protiv zračnog prijevoznika Zajednice kod kojeg je izvršena jedinstvena rezervacija leta i koji je je izveo samo drugi let?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. rujna 2020. uputio Riigikohus (Estonija) – AS Veejaam, OÜ Espo/AS Elering

(Predmet C-470/20)

(2020/C 433/39)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AS Veejaam, OÜ Espo

Tuženik: AS Elering

Prethodna pitanja

1. Treba li pravila Unije o državnim potporama, uključujući zahtjev u pogledu učinka poticaja propisan točkom 50. Komunikacije Komisije „Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014. – 2020 (1),” tumačiti na način da je u skladu s tim pravilima program potpora koji proizvođaču obnovljive energije omogućuje podnošenje zahtjeva za državnu potporu nakon započinjanja radova u vezi s projektom ako se nacionalnim propisom svakom proizvođaču koji ispunjava zakonski propisane uvjete dodjeljuje pravo na potporu, a nadležnom tijelu ne priznaje u tom pogledu diskrecijska ovlast?
2. Je li u svakom slučaju isključen učinak poticaja potpore ako je ulaganje koje je razlog za potporu izvršeno zbog promjene uvjeta za okolišnu dozvolu, čak i ako bi podnositelj zahtjeva, kao u predmetnom slučaju, vjerojatno prestao obavljati svoju djelatnost zbog strožih uvjeta za dozvolu da nije primio državnu potporu?
3. Je li, uzimajući u obzir osobito razmatranja Suda u presudi C-590/14 P (t. 49. i 50.) (2), u slučaju, poput onog u ovom predmetu, kada je Komisija odlukom o državnoj potpori utvrdila da su postojeći program potpora kao i predviđene izmjene spojivi s unutarnjim tržištem, a država je, među ostalim, navela da će postojeći program potpore nastaviti primjenjivati samo do određenog datuma, riječ o novoj potpori u smislu članka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2015/1589 (3) ako se postojeći program potpora na temelju važećeg zakonodavstva nastavi primjenjivati nakon datuma koji je država navela?
4. Ako je Komisija naknadno odlučila da ne podnese prigovore na program potpora primijenjen protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a, imaju li osobe koje imaju pravo na operativnu potporu pravo zahtijevati isplatu potpore i za razdoblje koje prethodi odluci Komisije, pod uvjetom da je to dopušteno nacionalnim postupovnim pravilima?
5. Ima li podnositelj zahtjeva koji je u okviru programa potpora zatražio operativnu potporu i koji je započeo s provedbom projekta koji ispunjava uvjete koji se smatraju spojivima s unutarnjim tržištem u vrijeme u koje se program potpora zakonito primjenjivao, ali je zahtjev za državnu potporu podnio u vrijeme u koje je program potpora produljen bez obavijesti Komisiji, pravo na potporu, neovisno o odredbi članka 108. stavka 3. UFEU-a?

(1) SL 2014., C 200, str. 1.

(2) Presuda Suda od 26. listopada 2016. u predmetu DEI/Komisija (C-590/14 P, EU:C:2016:797)

(3) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2020. uputio Sofijski rayoneni sad (Bugarska) –
„INVEST FUND MANAGEMENT” AD/Komisija za finansov nadzor**

(Predmet C-473/20)

(2020/C 433/40)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rayoneni sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „INVEST FUND MANAGEMENT” AD

Tuženik: Komisija za finansov nadzor

Prethodna pitanja

1. Koje je značenje europski zakonodavac želio pridati izrazu „bitni elementi” prospekta, kako se upotrebljava u članku 72. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (1)?

2. Treba li odredbu članka 69. stavka 2. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. tumačiti na način da je svaka minimalnih informacija u prospektima koje su propisane dodatkom A. Priloga I. uvijek obuhvaćena pojmom „bitnih elemenata” u skladu s člankom 72. te direktive, tako da ih je potrebno pravodobno ažurirati?
3. Treba li u slučaju niječnog odgovora na drugo prethodno pitanje smatrati da je informacija o kadrovskoj promjeni u okviru upravnog odbora određenog društva za upravljanje koji nisu izvršni članovi i kojima se nisu dodijelile zadaće upravljanja obuhvaćena pojmom „bitnih elemenata”, kako se upotrebljava u članku 72. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009.?
4. Treba li odredbu članka 99.a točke (r) Direktive br. 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. tumačiti na način da je društvu za upravljanje dopušteno izreći sankciju za svaki od zajedničkih fondova kojima upravlja samo u slučaju opetovane povrede obveza koje se odnose na informacije koje treba pružiti ulagateljima određene u skladu s nacionalnim odredbama kojima se prenose članci od 68. do 82. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009.?

(¹) SL L 302, 17. 11. 2009, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 3., str. 213.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. listopada 2020. Oberlandesgericht München (Njemačka) –
Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und
Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.**

(Predmet C-484/20)

(2020/C 433/41)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Tuženik: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Prethodno pitanje

Treba li članak 62. stavak 4. Direktive (EU) 2015/2366 (¹) tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis ili praksa kojom se, kao prijelaznom odredbom u pogledu trajnih obveznih odnosa s potrošačima, zabrana plaćanja naknada za uporabu platnih instrumenata i platnih usluga, u skladu s odgovarajućim nacionalnim propisom kojim se prenosi ta direktiva, primjenjuje samo ako je predmetni obvezni odnos nastao nakon 13. siječnja 2018., a ne i ako je nastao prije 13. siječnja 2018., ali izvršavanje (dodatnih) platnih transakcija počinje tek nakon 13. siječnja 2018.?

(¹) Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL 2015., L 337, str. 35.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2020. uputila Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) – Philips Orăștie S.R.L./Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Predmet C-487/20)

(2020/C 433/42)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke

Tužitelj: SC Philips Orăștie S.R.L.

Tuženik: Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Prethodno pitanje

Mogu li se odredbe **članka 179. [prvog stavka] i članka 183. [prvog stavka] Direktive 2006/112/EZ** ⁽¹⁾, u vezi s **načelima ekvivalentnosti, djelotvornosti i neutralnosti**, tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis ili praksa kojom se nameće smanjenje iznosa *povrata PDV-a* time da se u izračun *dugovanog PDV-a* uključe iznosi na ime *dodatnih obveza plaćanja* utvrđenih putem poreznog rješenja koje je poništeno nepravomoćnom presudom, ako su te dodatne obveze *osigurane bankovnom garancijom* i ako se nacionalnim poreznim postupovnim pravnim pravilima *priznaje suspenzivni učinak izvršenja* navedene garancije u pogledu drugih poreza i drugih davanja?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2020. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – UB/Kauno teritorinė muitinė

(Predmet C-489/20)

(2020/C 433/43)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: UB

Druga stranka u žalbenom postupku: Kauno teritorinė muitinė

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 124. stavak 1. točku (e) Uredbe (EU) br. 952/2013 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije tumačiti na način da se carinski dug gasi ako se, u situaciji poput one u ovom predmetu, krijumčarena roba oduzme i naknadno zaplijeni nakon što je već nezakonito unesena (puštena u potrošnju) na carinsko područje Europske unije?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 2. točku (b) i članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 2008/118/EZ ⁽¹⁾ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ, kao i članak 2. stavak 1. točku (d) i članak 70. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽²⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, tumačiti na način da obveza plaćanja trošarine i/ili PDV-a, ne prestaje ako je, kao u ovom predmetu, krijumčarena roba oduzeta i naknadno zaplijenjena nakon što je već nezakonito unesena (puštena u potrošnju) na carinsko područje Europske unije, čak i ako je carinski dug ugašen na temelju odredbe članka 124. stavka 1. točke (e) Uredbe (EU) br. 952/2013?

⁽¹⁾ SL 2013., L 269, str. 1. i ispravci SL 2013., L 287, str. 90, SL 2015., L 70, str. 64., SL 2016., L 267, str. 2., SL 2018., L 294, str. 44.

⁽²⁾ SL 2009., L 9, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.).

⁽³⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. listopada 2020. uputio Administrativen sad Sofia-grad
(Bugarska) – V.M.A./Stolična Obština, Rajon „Pančarevo”**

(Predmet C-490/20)

(2020/C 433/44)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: V.M.A.

Tuženik: Stolična Obština, Rajon „Pančarevo”

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 20. i 21. UFEU-a te članke 7., 24. i 45. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se protive tomu da bugarska upravna tijela kojima je podnesen zahtjev za izdavanje potvrde o djetetovu rođenju u drugoj državi članici Unije, koje ima bugarsko državljanstvo i kojem je izdan španjolski rodni list u kojem se kao majke navode dvije osobe ženskog spola a da se ne navede je li jedna od njih i, u slučaju potvrdnog odgovora, koja je od njih djetetova biološka majka, odbiju izdavanje bugarskog rodnog lista uz obrazloženje da tužiteljica odbija navesti tko je djetetova biološka majka?
2. Treba li članak 4. stavak 2. UEU-a i članak 9. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da očuvanje nacionalnog i ustavnog identiteta država članica Unije znači da potonje države u pogledu odredbi za utvrđivanje roditeljstva raspolažu širokom marginom prosudbe? Konkretno:
 - Treba li članak 4. stavak 2. UEU-a tumačiti na način da se njime državama članicama dopušta da u pogledu djeteta zahtijevaju podatke o biološkom roditeljstvu?
 - Treba li članak 4. stavak 2. UEU-a u vezi s člankom 7. i člankom 24. stavkom 2. Povelje tumačiti na način da je nužno ocijeniti odnos između, s jedne strane, nacionalnog i ustavnog identiteta države članice i, s druge strane, dobrobiti djeteta kako bi se postigla ravnoteža između interesa, pri čemu valja uzeti u obzir da trenutačno, ni u smislu vrijednosti ni u pravnom smislu, ne postoji dogovor o mogućnosti da se kao roditelji u rodni list upišu osobe istog spola, a da se ne navede je li jedan od njih djetetov biološki roditelj i, u slučaju potvrdnog odgovora, tko je taj roditelj? U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje, kako se konkretno može postići ta uravnoteženost interesa?

3. Jesu li pravne posljedice povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije relevantne za odgovor na prvo pitanje ako je jedna majka, koja se navodi u rodnom listu izdanom u drugoj državi članici, državljanka Ujedinjene Kraljevine, a druga majka državljanka države članice Unije, ako se osobito uzme u obzir da odbijanje izdavanja djetetova bugarskog rodnog lista predstavlja prepreku tomu da država članica Unije izda djetetov identifikacijski dokument te da se time eventualno otežava neograničeno ostvarivanje njegovih prava koja ima kao građanin Unije?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: obvezuje li pravo Unije, osobito načelo djelotvornosti, nadležna nacionalna tijela da odstupaju od obrasca za sastavljanje rodnog lista koji je sastavni dio nacionalnog prava koje je na snazi?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2020. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
Randstad Italia SpA/Umana SpA i dr.**

(Predmet C-497/20)

(2020/C 433/45)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Randstad Italia SpA

Protužalitelji: Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 4. stavku 3., članku 19. stavku 1. UFEU-a i članku 2. stavcima 1. i 2. te članku 267. UFEU-a, također s obzirom na članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, praksa tumačenja kao što je ona koja se odnosi na članak 111. osmi stavak Ustava, članak 360. prvi stavak točku 1. i članak 362. prvi stavak Zakonika o građanskom postupku te članak 110. Zakonika o upravnom postupku, u dijelu u kojem se tim odredbama dopušta podnošenje žalbe u kasacijskom postupku protiv presuda Državnog vijeća zbog „razloga koji se odnose na sukob nadležnosti”, kao što to proizlazi iz presude Ustavnog suda br. 6 iz 2018. i naknadne nacionalne sudske prakse kojom se, izmjenom prethodne prakse, s gledišta takozvanog „nedostatka sudske nadležnosti” smatralo da se žalba u kasacijskom postupku ne može koristiti za pobijanje presuda Državnog vijeća kojima se primjenjuje praksa tumačenja usvojena na nacionalnoj razini i koja nije u skladu s presudama Suda, u područjima koja se uređuju pravom Europske unije (u ovom slučaju, u području sklapanja ugovora o javnoj nabavi) u kojima su se države članice odrekle izvršavanja suverenih ovlasti na način koji nije u skladu s tim pravom i koji dovodi do ustaljivanja povreda prava Zajednice koje bi se mogle ispraviti korištenjem navedenog pravnog sredstva, i do narušavanja jedinstvene primjene prava Unije i djelotvornosti sudske zaštite subjektivnih pravnih situacija koje su relevantne na razini Zajednice, što je u suprotnosti sa zahtjevom da svaki sud mora potpuno i brižljivo primijeniti to pravo na način koji je obvezno u skladu s pravilnim tumačenjem koje je dao Sud Europske unije, pri čemu se u obzir uzimaju ograničenja „postupovne autonomije” država članica prilikom usklađivanja postupovnih instituta?

2. Protive li se članku 4. stavku 3., članku 19. stavku 1. UEU-a i članku 267. UFEU-a, također s obzirom na članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačenje i primjena članka 111. osmog stavka Ustava, članka 360. prvog stavka točke 1. i članka 362. prvog stavka Zakonika o građanskom postupku te članka 110. Zakonika o upravnom postupku, kao što to proizlazi iz nacionalne sudske prakse, u skladu s kojom žalba u kasacijskom postupku podnesena pred općom sjednicom Vrhovnog kasacijskog suda zbog „razloga koji se odnose na sukob nadležnosti”, s gledišta takozvanog „nedostatka u sudske nadležnosti”, ne može biti pravno sredstvo koje se podnosi protiv presuda Državnog vijeća u kojima se, uzimajući u obzir da se njima odlučuje o sporovima o primjeni prava Unije, neopravdano propusti podnijeti zahtjev za prethodnu odluku Sudu jer Sud (počevši od presude od 6. listopada 1982., Cilfit, C-238/81) nije taksativno naveo uvjete koje treba usko tumačiti, a u kojima se nacionalni sud oslobađa navedene obveze, što je protivno načelu prema kojem nisu u skladu s pravom Unije zakonodavstva ili nacionalne postupovne prakse kojima se, iako je njihov izvor zakon ili ustav, predviđa barem privremeno ograničavanje slobode nacionalnog suda (koji može, ali i ne mora, biti sud koji odlučuje u posljednjem stupnju) da uputi zahtjev za prethodnu odluku, s učinkom zadiranja u isključivu nadležnost Suda u pogledu pravilnog i obvezujućeg tumačenja prava Zajednice, čime eventualna suprotnost u tumačenju između prava koje primjenjuje nacionalni sud i prava Unije postaje nepovratna (i čime se potiče njezino ustaljivanje) te negativno utječe na ujednačenu primjenu i djelotvornost sudske zaštite subjektivnih pravnih situacija koje proizlaze iz prava Unije?
3. Mogu li se načela koja je Sud utvrdio u presudama od 5. rujna 2019., Lombardi, C-333/18; od 5. travnja 2016., PFE, C-689/13; od 4. srpnja 2013., Fastweb, C-100/12, u vezi s člankom 1. stavcima 1. i 3. i člankom 2. stavkom 1. Direktive 89/665/EEZ ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ ⁽²⁾, primijeniti u slučaju koji je predmet glavnog postupka u kojem Državno vijeće, nakon što je poduzetnik koji je bio sudionik osporavao isključenje iz postupka javne nabave i dodjelu ugovora drugom poduzetniku, meritorno ispituje samo žalbeni razlog kojim je isključeni poduzetnik osporavao nedovoljan broj bodova za prelazak „praga” koji je dodijeljen njegovoj tehničkoj ponudi te ispitivanjem najprije protužalbe koje su podnijeli javni naručitelj i uspješni poduzetnik prihvaća te protužalbe, i druge tužbene razloge glavne tužbe (koje ne ispituje meritorno) kojima se osporava ishod postupka javne nabave zbog drugih razloga (zbog neodređenosti kriterija ocjenjivanja ponuda u dokumentaciji o javnoj nabavi, nedostatka obrazloženja u pogledu dodijeljenih glasova i nezakonito imenovanje i sastav povjerenstva za javnu nabavu) proglašava nedopuštenima na temelju primjene nacionalne sudske prakse u skladu s kojom poduzetnik koji je isključen iz postupka javne nabave nema aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje prigovora kojima se osporava dodjela ugovora konkurentnom poduzetniku, čak ni poništenjem postupka javne nabave, pri čemu treba ispitati je li u skladu s pravom Unije onemogućavanje da poduzetnik ostvari pravo da sudu podnese na ispitivanje svaki razlog kojim se osporava ishod postupka javne nabave u slučaju u kojem njegovo isključenje nije bilo konačno utvrđeno i u kojem svaki sudionik može imati jednak opravdani interes za isključenje ponude drugih ponuditelja, što može dovesti do utvrđivanja nemogućnosti da javni naručitelj nastavi s odabirom pravilne ponude i do pokretanja novog postupka sklapanja ugovora u kojem mogu sudjelovati svi ponuditelji?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL 1989., L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.)

⁽²⁾ Direktiva 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi (SL 2007., L 335, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 198.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. listopada 2020. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Državno vijeće, Grčka) – DIMCO Dimovasili M.I.K.E./ Ypourgos Perivallontos kai Energieias

(Predmet C-499/20)

(2020/C 433/46)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Tuženik: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 1.1., članak 7. stavak 4. i članak 8. u vezi s Prilogom I. Direktivi 97/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. svibnja 1997. o usklađivanju zakonodavstava država članica o tlačnoj opremi (SL 1997., L 181, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 3.) tumačiti na način da im se protive nacionalni podzakonski propisi poput članaka 1.2.4., P9.5.6.9. i P9.5.8.2. grčkog tehničkog pravilnika o unutarnjim instalacijama prirodnog plina s radnim tlakom do 500 milibara o kojima je riječ u glavnom postupku, kojima se zbog sigurnosti ljudi, prije svega u slučaju potresa, utvrđuju uvjeti i ograničenja (obveza prozračivanja, zabrana podzemnog prolaska) u pogledu načina ugradnje tlačne opreme (plinskih cijevi) kada se navedeni uvjeti i ograničenja jednako primjenjuju i na cijevi koje, poput onih o kojima je riječ u konkretnom slučaju, nose oznaku „CE” i imaju certifikat proizvođača da se mogu ugraditi i upotrebljavati na siguran način a da ne ispunjavaju navedene uvjete i ograničenja Ili

treba li, suprotno tomu, navedene odredbe Direktive 97/23/EZ u vezi s člankom 2. te direktive tumačiti na način da im se ne protive uvjeti i ograničenja koji se odnose na načine ugradnje tlačne opreme (plinskih cijevi) poput onih u ovom predmetu?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. listopada 2020. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) – RM/Landespolizeidirektion Steiermark

(Predmet C-508/20)

(2020/C 433/47)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RM

Tuženik: Landespolizeidirektion Steiermark

Prethodna pitanja

1. Mora li nacionalni sud u okviru kaznenog postupka koji se vodi radi zaštite uređenja monopola ispitati odredbu o kaznenoj sankciji koju primjenjuje s obzirom na slobodu pružanja usluga ako je prethodno ispitao uređenje monopola u skladu sa smjernicama Suda Europske unije i ako je to ispitivanje pokazalo da je uređenje monopola opravdano?
2. Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude potvrđan:
 2. a) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje novčane kazne za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih novčanih kazni?
 2. b) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje najmanje kazne u iznosu od 6 000 eura za svaki automat za igre na sreću?
 2. c) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa izricanje zamjenske kazne oduzimanja slobode za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih zamjenskih kazni oduzimanja slobode?
 2. d) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju kažnjavanja stavljanja na raspolaganje lutrija zabranjenih Zakonom o igrama na sreću propisuje da doprinos za troškove kaznenog postupka iznosi 10 % izrečenih novčanih kazni?

3. Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude niječan:

3. a) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje novčane kazne za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih novčanih kazni?
3. b) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje najmanje kazne u iznosu od 6 000 eura za svaki automat za igre na sreću?
3. c) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa izricanje zamjenske kazne oduzimanja slobode za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih zamjenskih kazni oduzimanja slobode?
3. d) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju kažnjavanja stavljanja na raspolaganje lutrija zabranjenih Zakonom o igrama na sreću propisuje da doprinos za troškove kaznenog postupka iznosi 10 % izrečenih novčanih kazni?

⁽¹⁾ SL 2010, C 83, str. 389.

Tužba podnesena 12. listopada 2020. – Europska komisija/Republika Bugarska

(Predmet C-510/20)

(2020/C 433/48)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet, Ivan Zalogin)

Tuženik: Republika Bugarska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Republika Bugarska nije ispunila svoje obveze iz članka 5. stavka 2. točke (a) podtočaka (i.), (ii.) i (iii.) i članka 17. stavaka 2. i 3. Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša ⁽¹⁾;
- Republici Bugarskoj naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Povrijedivši gore navedene odredbe Direktive 2008/56/EZ Republika Bugarska je propustila Komisiji pravodobno dostaviti obvezna ažuriranja početne procjene stanja mora, utvrđivanja dobrog stanja okoliša i okolišnih ciljeva.

⁽¹⁾ SL 2008, L 164, str. 19.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2020. uputio Administrativen sad Silistra
(Bugarska) – DB, LY/Načelnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo
na vatrešnite raboti**

(Predmet C-520/20)

(2020/C 433/49)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Silistra

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: DB, LY

Tuženik: Načelnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatrešnite raboti

Prethodno pitanje

Treba li članak 39., a posebice članak 39. stavak 3. Odluke Vijeća 2007/533/PUP od 12. lipnja 2007. o osnivanju, radu i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II), tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis i upravna praksa u skladu s kojima nadležno izvršno tijelo može i mora odbiti izvršenje ako postoje naznake da upozorenje uneseno u SIS nije obuhvaćeno ciljem radi čijeg je ispunjenja registrirano, a osobito ne onim iz članka 38. stavka 1.?

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2020. – France i IFP Énergies nouvelles/Komisija

(Spojeni predmeti T-479/11 RENV i T-157/12 RENV) ⁽¹⁾

(„Državna potpora – Istraživanje nafte – Program potpora koji je provela Francuska – Prešutno i neograničeno državno jamstvo koje IFPEN ostvaruje jer mu je priznat status EPIC-a – Prednost – Presumpcija postojanja prednosti – Proporcionalnost”)

(2020/C 433/50)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj u predmetu T-479/11 RENV: Francuska Republika (zastupnik: P. Dodeller, agent)

Tužitelj u predmetu T-157/12 RENV: IFP Énergies nouvelles (Rueil-Malmaison, Francuska) (zastupnici: E. Lagathu i É. Barbier de La Serre, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky i D. Grespan, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije 2012/26/EU od 29. lipnja 2011. o državnoj potpori C 35/08 (ex NN 11/08) koju je Francuska odobrila javnoj ustanovi Institut français du pétrole (SL 2012., L 14, str. 1.)

Izreka

1. Poništavaju se članak 5. stavci 3. i 4. te članak 6. stavak 1. u dijelu u kojem se odnosi na maksimalni učinak državnog jamstva kako je procijenjen u članku 5. stavcima 3. i 4. Odluke Komisije 2012/26/EU od 29. lipnja 2011. o državnoj potpori C 35/08 (ex NN 11/08) koju je Francuska odobrila javnoj ustanovi Institut français du pétrole.
2. Tužbe se odbijaju u preostalom dijelu.
3. Europska komisija, Francuska Republika i IFP Énergies nouvelles snosit će svaki svoje troškove u predmetima T-479/11 i T-157/12.
4. Francuska Republika, IFP Énergies nouvelles i Komisija snosit će svaki svoje troškove koje su imali u predmetu C-438/16 P.
5. Francuska Republika snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove koje je Komisija imala u predmetu T-479/11 RENV.
6. IFP Énergies nouvelles i Komisija snosit će svaki svoje troškove u predmetu T-157/12 RENV.

⁽¹⁾ SL C 340, 19. 11. 2011.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – První novinová společnost/Komisija**(Predmet T-316/18) ⁽¹⁾****(Državne potpore – Poštanski sektor – Obveza pružanja univerzalne usluge – Odluka o neospornosti – Zaštita postupovnih prava – Trajanje postupka – Komisijino potpuno i dostatno razmatranje predmeta – Naknada za izvršavanje obveze pružanja univerzalne usluge – Usluga od općeg gospodarskog interesa – Direktiva 97/67/EZ – Metoda neto iznosa izbjegnutih troškova – Obveza obrazlaganja)**

(2020/C 433/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: První novinová společnost a. s., kao pravni sljednik Mediaservis s. r. o. (Prag, Češka Republika) (zastupnici: D. Vosol i C. Schneider, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, D. Recchia i K. Blanck, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller i I. Gavrilová, agenti), Česká pošta s. p. (Prag) (zastupnik: P. Kadlec, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2018) 753 *final* od 19. veljače 2018. u vezi s državnim potporama SA.45281 (2017/N) i SA. 44859 (2016/FC) kojom se utvrđuje da su naknade koje je Češka Republika odobrila društvu Česká pošta za obavljanje poštanskih djelatnosti u okviru obveze pružanja univerzalne usluge u razdoblju od 2013. do 2017. bile državna potpora koja je spojiva s unutarnjim tržištem, u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo První novinová společnost a. s., kao pravni sljednik društva Mediaservis s. r. o., snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije.
3. Češka Republika i društvo Česká pošta s. p. snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 276, 6. 8. 2018.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2020. – GVN/Komisija**(Predmet T-583/18) ⁽¹⁾****(„Državne potpore – Javni putnički prijevoz – Naknada troškova za ispunjavanje obveze pružanja javnih usluga – Obveza utvrđivanja maksimalnih tarifa za učenike, studente, vježbenike i osobe smanjene pokretljivosti – Članak 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Zakon o lokalnom prijevozu savezne zemlje Donje Saske) – Odluka o nepodnošenju prigovora – Članak 3. stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 – Prijenos financijskih sredstava savezne zemlje na tijela koja organiziraju prijevoz na općinskoj razini – Pojam potpore”)**

(2020/C 433/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) (Hanover, Njemačka) (zastupnik: C. Antweiler, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Tomat i K.-P. Wojcik, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: J. Möller, D. Klebs i S. Heimerl, agenti) i savezna zemlja Donja Saska (Njemačka) (zastupnici: S. Barth i H. Gading, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2018) 4385 *final* od 12. srpnja 2018. o nepodnošenju prigovora protiv mjere koju je savezna zemlja Donja Saska donijela na temelju članka 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Zakon o lokalnom prijevozu savezne zemlje Donje Saske) [predmet SA.46538 (2017/NN)] (SL 2018., C 292, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije.
3. Savezna Republika Njemačka i savezna zemlja Donja Saska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2020. – Hermann Albers/Komisija

(Predmet T-597/18) ⁽¹⁾

(„Državne potpore – Javni putnički prijevoz – Naknada troškova za ispunjavanje obveze pružanja javnih usluga – Obveza utvrđivanja maksimalnih tarifa za učenike, studente, vježbenike i osobe smanjene pokretljivosti – Članak 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Zakon o lokalnom prijevozu savezne zemlje Donje Saske) – Odluka o nepodnošenju prigovora – Članak 3. stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 – Prijenos financijskih sredstava savezne zemlje na tijela koja organiziraju prijevoz na općinskoj razini – Pojam potpore – Obveza obavješćivanja”)

(2020/C 433/53)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hermann Albers e.K. (Neubörger, Njemačka) (zastupnik: S. Roling, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Tomat i K.-P. Wojcik, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: J. Möller, D. Klebs i S. Heimerl, agenti) i savezna zemlja Donja Saska (Njemačka) (zastupnici: S. Barth i H. Gading, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2018) 4385 *final* od 12. srpnja 2018. o nepodnošenju prigovora protiv mjere koju je savezna zemlja Donja Saska donijela na temelju članka 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Zakon o lokalnom prijevozu savezne zemlje Donje Saske) [predmet SA.46697 (2017/NN)] (SL 2018., C 292, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Hermann Albers e.K. snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije.
3. Savezna Republika Njemačka i savezna zemlja Donja Saska snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – smart things solutions/EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)

(Predmet T-48/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije smart:) things – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Članak 95. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)

(2020/C 433/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: smart things solutions GmbH (Seefeld, Njemačka) (zastupnik: R. Dissmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Söder, H. O'Neill i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach/Taunus, Njemačka) (zastupnici: T. Schmitz, M. Breuer i I. Dimitrov, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. studenoga 2018. (predmet R 835/2018-4), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Samsung Electronics i smart things solutions.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu smart things solutions GmbH nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Samsung Electronics GmbH.

(¹) SL C 103, 18. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Karpeta-Kovalyova/Komisija**(Predmet T-249/19) ⁽¹⁾**

(„Javna služba – Članovi ugovornog osoblja – Primici od rada – Odluka o odbijanju pravâ na naknadu za život u inozemstvu, dnevnice, naknadu za nastanjenje, povrat troškova selidbe i putnih troškova povodom stupanja u radni odnos – Članak 4. stavak 1. točka (a) Priloga VII. Pravilnika o osoblju – Diplomatski status – Petogodišnje referentno razdoblje – Pojam uobičajenog boravišta”)

(2020/C 433/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe-Saint-Pierre, Belgija) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Bohr i D. Milanowska, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije od 14. lipnja 2018. kojom su tužiteljici odbijena prava na naknadu za život u inozemstvu, dnevnice, naknadu za nastanjenje, povrat troškova selidbe i putnih troškova povodom stupanja u radni odnos.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Marini Karpeti-Kovalyovoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 187, 3. 6. 2019.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Decathlon/EUIPO – Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear)**(Predmet T-349/19) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije athlon custom sportswear – Raniji verbalni žig Europske unije DECATHLON – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 433/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Decathlon (Villeneuve-d'Ascq, Francuska) (zastupnici: A. Cléry i C. Devernay, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Athlon Custom Sportswear PC (Kallithéa, Grčka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. ožujka 2019. (predmet R 1724/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Decathlon i Athlon Custom Sportswear.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Decathlon nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 255, 29. 7. 2019.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK)

(Predmet T-607/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije FAKE DUCK – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Načela jednakog postupanja i zakonitosti”)

(2020/C 433/57)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italija) (zastupnik: E. Montelione, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Capostagno, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. srpnja 2019. (predmet R 830/2019-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka FAKE DUCK kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Itinerant Show Room Srl nalaže se snošenje troškova postupka.

(¹) SL C 372, 4. 11. 2019.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari (Sakkattack)

(Predmet T-788/19) (¹)

(Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Sakkattack – Raniji verbalni međunarodni žigovi ATTACK i Body Attack te raniji figurativni žig Body Attack SPORTS NUTRITION – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2020/C 433/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: S. Labesius, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Maria Sakkari (Nikozija, Cipar) (zastupnik: M. Nikolarakis, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. kolovoza 2019. (spojeni predmeti R 2432/2018-4 i R 2562/2018-4), u vezi s postupkom povodom prigovora između društva Body Attack Sports Nutrition i M. Sakkari.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 10, 13. 1. 2020.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Dvectis CZ/EUIPO – Yado (Potporni jastuk)

(Predmet T-818/19) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja potporni jastuk – Raniji dizajn Zajednice – Razlog ništavosti – Nepostojanje individualnog karaktera – Upućeni korisnik – Stupanj slobode dizajnera – Nepostojanje različitog ukupnog dojma – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Obveza obrazlaganja”)

(2020/C 433/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Češka Republika) (zastupnik: J. Svojanovská, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Yado s.r.o. (Handlová, Slovačka)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. rujna 2019. (predmet R 513/2018-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje dizajna ništavim između društava Yado i Dvectis CZ.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Dvectis CZ s.r.o. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 27, 27. 1. 2020.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2020. – X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX)(Predmet T-847/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Zahtjev za registraciju verbalnog žiga Europske unije PAX – Raniji figurativni žigovi Europske unije i raniji međunarodni figurativni žigovi SPAX – Relativni razlog za odbijanje – Dominantni element – Nepostojanje neutralizacije – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 2072009 (sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Vremenska primjena zakona”)

(2020/C 433/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Njemačka) (zastupnik: H. Hillers, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. rujna 2019. (predmet R 2324/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Altenloh, Brinck & Co. i X-cen-tek.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu X-cen-tek GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 45, 10. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari (SAKKATTACK)(Predmet T-851/19) ⁽¹⁾

(Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije SAKKATTACK – Raniji verbalni međunarodni žigovi ATTACK i Body Attack te raniji figurativni žig Body Attack SPORTS NUTRITION – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2020/C 433/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: S. Labesius, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Maria Sakkari (Nikozija, Cipar) (zastupnik: M. Nikolarakis, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. listopada 2019. (predmet R 2560/2018-4), u vezi s postupkom povodom prigovora između društva Body Attack Sports Nutrition i M. Sakkari.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 61, 24. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Laboratorios Ern/EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE)

(Predmet T-2/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Figurativni žig BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE – Raniji nacionalni verbalni žig BIOPLAK – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 433/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: S. Correa Rodríguez, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i E. Śliwińska, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG (Emmerich, Njemačka)

Predmet

Žalba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. listopada 2019. (predmet R 418/2019-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Laboratorios Ern i Bio-tec Biologische Naturverpackungen.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Laboratorios Ern, SA nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 68, 2. 3. 2020.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2020. – Rothenberger/EUIPO – Paper Point (ROBOX)**(Predmet T-49/20) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije ROBOX – Raniji verbalni žig Europske unije OROBOX – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Neovisna potkategorija proizvoda – Uzimanje u obzir opisnog elementa – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2020/C 433/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rothenberger AG (Kelkheim, Njemačka) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: G. Sakalaitė-Orlovskienė, J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Paper Point S.n.c. di Daria Fabbroni e Simone Borghini (Arezzo, Italija)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. listopada 2019. (predmet R 210/2019-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Paper Point i Rothenberger.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Rothenberger AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 87, 16. 3. 2020.

Rješenje Općeg suda od 6. listopada 2020. – Sharpston/Vijeće i Konferencija predstavnika vlada država članica**(Predmet T-180/20) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje – Povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Izjava Konferencije predstavnika vlada država članica o posljedicama povlačenja Ujedinjene Kraljevine za nezavisne odvjetnike Suda – Akt koji se ne može pobijati – Nedopuštenost“)

(2020/C 433/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luksemburg) (zastupnici: N. Forwood, J. Robb, barristers, i H. Mercer, QC)

Tuženici: Vijeće Europske unije, Konferencija predstavnika vlada država članica (zastupnici: M. Bauer, R. Meyer i A. Sikora-Kalėda, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Izjave Konferencije predstavnika vlada država članica o posljedicama povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije za nezavisne odvjetnike Suda Europske unije od 29. siječnja 2020.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Eleanor Sharpston snosit će vlastite troškove i troškove Vijeća Europske unije i Konferencije predstavnika vlada država članica.

(¹) SL C 201, 15. 6. 2020.

Rješenje Općeg suda od 6. listopada 2020. – Sharpston/Sud Europske unije**(Predmet T-184/20) (¹)****(„Tužba za poništenje – Povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Pismo predsjednika Suda kojim se države članice pozivaju da imenuju nezavisnog odvjetnika – Akt koji se ne može pobijati – Nedopuštenost”)**

(2020/C 433/65)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužitelj: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luksemburg) (zastupnik: N. Forwood, *barrister*)

Tuženik: Sud Europske unije (zastupnici): J. Inghelram i Á. Almendros Manzano, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke sadržane u pismu predsjednika Suda od 31. siječnja 2010. upućenom predsjedniku Vijeća Europske unije, kojim se države članice pozivaju da imenuju nezavisnog odvjetnika na mjesto koje trenutačno zauzima tužiteljica.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Eleanor Sharpston će snositi vlastite troškove, kao i troškove Suda Europske unije.

(¹) SL C 201, 15. 6. 2020.

Rješenje Općeg suda od 6. listopada 2020. – Sharpston/Vijeće i predstavnici vlada država članica**(Predmet T-550/20) (¹)****(„Tužba za poništenje – Povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije – Odluka predstavnika vlada država članica o imenovanju nezavisnog odvjetnika Suda – Akt koji se ne može pobijati – Očita nedopuštenost”)**

(2020/C 433/66)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužiteljica: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luksemburg) (zastupnici: N. Forwood, *barrister*, i J. Flynn, QC)

Tuženici: Vijeće Europske unije, predstavnici vlada država članica (zastupnici: M. Bauer, R. Meyer i A. Sikora-Kalëda, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Odluke (EU) 2020/1251 predstavnika vlada država članica od 2. rujna 2020. o imenovanju triju sudaca i jednog nezavisnog odvjetnika Suda (SL 2020., L 292, str. 1.), u dijelu u kojem se odnosi na imenovanje Athanasiosa Rantosa kao nezavisnog odvjetnika Suda.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Eleanor Sharpston snosit će vlastite troškove i troškove Vijeća Europske unije i predstavnika vlada država članica, uključujući troškove nastale u okviru postupka privremene pravne zaštite pred Općim sudom i Sudom u predmetima T-550/20 R, C-423/20 P(R) i C-424/20 P(R).

(¹) SL C 348, 10. 10. 2020.

Tužba podnesena 11. rujna 2020. – OD/Komisija

(Predmet T-575/20)

(2020/C 433/67)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: OD (zastupnik: V. Cukrov, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi u cijelosti Provedbenu odluku Komisije (EU) 2020/1025 od 13. srpnja 2020. o primjenjivosti članka 34. Direktive 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća na željeznički prijevoz tereta u Sloveniji (priopćena pod brojem dokumenta C(2020) 4540) (SL 2020., L 226, str. 5.; u daljnjem tekstu: pobijana odluka), kako u pogledu članka 1. u skladu s kojim se Direktiva 2014/25/EU i dalje primjenjuje na ugovore koje dodjeljuju javni naručitelji i kojima je namjena omogućavanje obavljanja usluga željezničkog prijevoza tereta na državnom području Slovenije, tako i u pogledu članka 2. u skladu s kojim je ta odluka upućena Republici Sloveniji.
- naloži Europskoj komisiji plaćanje svih troškova postupka, uključujući tužiteljeve troškove, kako su navedeni u troškovniku, u roku od 15 dana od dana objave presude, u slučaju kašnjenja zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje počinju teći nakon isteka tog 15-dnevnog roka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na materijalnoj nezakonitosti pobijane odluke zbog pogrešno navedenog adresata:

- tuženik je u članku 2. pobijane odluke naveo da je njezin adresat Republika Slovenija, iako je tužitelj bio jedini sudionik u postupku pred tuženikom te je osim toga zahtijevao da se kao adresati odluke navedu tužitelj i Republika Slovenija.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na formalnoj nezakonitosti pobijane odluke:
- tuženik nije pozvao tužitelja na podnošenje dodatnih potrebnih podataka te je u njihovoj odsutnosti donio pogrešnu odluku na temelju koje predmetno tržište (proizvoda) ne uključuje cestovni prijevoz tereta, čime je povrijedio pravo na dobru upravu;
 - tuženik nije u dovoljnoj mjeri obrazložio pobijanu odluku u vezi s trećim, četvrtim i petim tužbenim razlogom jer tom odlukom nije izraženo stajalište o tuženikovim prethodnim odlukama koje idu u prilog tužitelju, čime je počinio bitnu povredu postupovnih pravila.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na materijalnoj nezakonitosti pobijane odluke zbog pogrešne definicije predmetnog tržišta (proizvoda):
- tuženik je predmetno tržište (proizvoda), protivno vlastitoj praksi (primjerice *Provedbena odluka Komisije (EU) 2017/132 od 24. siječnja 2017.*) ograničio na tržište željezničkog prijevoza, umjesto da uključuje tržište željezničkog, cestovnog i zračnog prijevoza;
 - tuženik je time povrijedio načelo jednakog postupanja i zabrane diskriminacije na tužiteljevu štetu, s obzirom na to da je u bitno usporedivom slučaju navedenom u prethodnoj alineji odlučio u korist ulagača, dok je zahtjev ovog tužitelja odbio.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na materijalnoj nezakonitosti pobijane odluke zbog pogrešne definicije zemljopisnog tržišta:
- tuženik je neopravdano ograničio zemljopisno tržište na državno područje Republike Slovenije na temelju pogrešnog tumačenja sadržaja *Posebnog izvješća br. 8/2016 naslovljenog „Željeznički prijevoz tereta u Uniji još uvijek nije na pravom putu”* koje je objavio Europski revizorski sud, ne uzevši u obzir tužiteljeve navode i dokaze da on ustvari posluje na međunarodnom tržištu.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na materijalnoj nezakonitosti pobijane odluke zbog neuzimanja u obzir svih čimbenika relevantnih za ocjenu tržišnog natjecanja:
- tuženik je u okviru ocjene tržišnog natjecanja uzeo u obzir isključivo tužiteljev tržišni udio, iako je trebao voditi računa o raznim drugim čimbenicima, poput stvarnog i potencijalnog postojanja tržišnog natjecanja u skladu s člankom 34. stavkom 2. Direktive 2014/25/EU; tuženik nije uzeo u obzir okolnost ulaska na tržište četvero novih konkurenata pored troje već postojećih, kao ni činjenicu da će se zbog toga tužiteljev tržišni udio u budućnosti dodatno smanjiti;
 - uzevši u obzir isključivo tužiteljev tržišni udio, tuženik je pogrešno utvrdio da je taj udio (85,21 %) previsok za zaključak da je tržište otvoreno za natjecanje, iako je u svojoj ranijoj praksi već utvrdio da tržišni udjeli od 86,7 % i 73,6 % nisu previsoki ako se vodi računa o drugim okolnostima (*Odluka Komisije 2007/706/EZ od 29. listopada 2007.* i *Odluka Komisije 2006/422/EZ od 29. listopada 2007.*).

Tužba podnesena 17. rujna 2020. – Evropská vodní doprava-sped. i dr./Parlament i Vijeće

(Predmet T-576/20)

(2020/C 433/68)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Evropská vodní doprava-sped. s. r. o. (Prag, Češka Republika), Konakl s. r. o. (Klíčany, Češka Republika), Eurex AD s. r. o. (Děčín, Češka Republika), Ladislav Říha (Heřmanov, Češka Republika), Vladimír Hurych (Ústí nad Labem, Češka Republika) (zastupnik: A. Verny, odvjetnik)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Uredbu (EU) 2020/1054 ⁽¹⁾ o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 i Uredbe (EU) br. 165/2014, donesenu na temelju Direktive (EU) 2018/957 ⁽²⁾, kojom je izmijenjena Direktiva 96/71/EG ⁽³⁾ o upućivanju radnika;
- poništi Uredbu (EU) 2020/1055 ⁽⁴⁾ o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1071/2009, Uredbe (EZ) br. 1072/2009 i Uredbe (EU) 1024/2012, donesenu na temelju Direktive (EU) 2018/957, kojom je izmijenjena Direktiva 96/71/EZ o upućivanju radnika;
- poništi Direktivu (EU) 2020/1057 ⁽⁵⁾ o primjeni direktiva 96/71/EZ i 2014/67/EU te izmjeni Direktive 2006/22/EZ ⁽⁶⁾, donesenu na temelju Direktive (EU) 2018/957, kojom je izmijenjena Direktiva 96/71/EZ o upućivanju radnika;
- u dijelu u kojem se prethodno navedeno utvrdi dopuštenim, primjenjujući po analogiji članak 68. Poslovnika Općeg suda, predmetni postupak spoji s predmetima C-626/18 i C-620/18 u svrhu donošenja zajedničke odluke;
- Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije naloži snošenje nužnih troškova u skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

U skladu s prva tri tužbena zahtjeva, tužba, koja je pravodobno podnesena, ponajprije se odnosi na zakonodavne odredbe Europskog parlamenta i Vijeća koje su navodno diskriminatorne i za tužitelje nepovoljne u smislu prava tržišnog natjecanja, a koje su donesene na temelju Direktive (EU) 2018/957 kojom je izmijenjena Direktiva 96/71/EZ o upućivanju radnika.

Sadržaj prethodno navedenih zakonodavnih akata predstavlja značajnu prednost za sektor cestovnog prijevoza, u obliku „paketa mobilnosti“, u odnosu na i dalje važeće propise koji su obvezujući za tužitelje u skladu s Direktivom (EU) 2018/957.

Podredno, tužitelji, kao i Republika Poljska u postupku C-626/18 te Republika Mađarska u postupku C-620/18, traže da se Direktivu (EU) 2018/957 djelomično ili, podredno, u cijelosti poništi s obzirom na to da je ta direktiva osnova za navedenu diskriminaciju uslužnog sektora kojem pripadaju tužitelji.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2020/1054 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki te dnevnih i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa (SL 2020, L 249, str. 1)

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL 2016, L 26, str. 19)

⁽³⁾ Direktiva 96/71/EG Europskog parlamenta i Vijeća 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL 1997, L 18, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 127.)

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2020/1055 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni uredaba (EZ) br. 1071/2009, (EZ) br. 1072/2009 i (EU) br. 1024/2012 radi njihova prilagođavanja razvoju u sektoru cestovnog prometa (SL 2020, L 249, str. 17)

⁽⁵⁾ Direktiva (EU) 2020/1057 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o utvrđivanju posebnih pravila u pogledu Direktive 96/71/EZ i Direktive 2014/67/EU za upućivanje vozača u sektoru cestovnog prometa te izmjeni Direktive 2006/22/EZ u vezi sa zahtjevima za provedbu i Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL 2020, L 249, str. 49)

⁽⁶⁾ Direktiva 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85 o socijalnom zakonodavstvu koje se odnosi na aktivnosti cestovnog prijevoza i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 88/599/EEZ (SL 2006., L 102, str. 35.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 3., str. 84.)

Tužba podnesena 24. rujna 2020. – MN/Europol**(Predmet T-586/20)**

(2020/C 433/69)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* MN (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)*Tuženik:* Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 6. ožujka 2020. o neobnavljanju njegovog ugovora na neodređeno vrijeme;
- naloži Europolu da mu isplati iznos od 25 000 eura na ime naknade neimovinske štete koju mu je prouzročila pobijana odluka;
- naloži Europolu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nezakonitosti kriterija korištenog da se opravda neobnavljanje tužiteljevog ugovora na neodređeno vrijeme jer se njime ne može utvrditi interes službe.
2. Drugi tužbeni razlog, podredno iznesen, temelji se na više očitih pogrešaka u ocjeni kojima je zahvaćena pobijana odluka.

Tužba podnesena 24. rujna 2020. – MO/Vijeće**(Predmet T-587/20)**

(2020/C 433/70)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* MO (zastupnik: A. Guillerme, odvjetnica)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tijela za imenovanje od 19. studenoga 2019. o premještanju osobe MO u rumunjski odjel za prevođenje;
- poništi izvješće o ocjeni tužitelja za 2019.;
- utvrdi da je uprava prema njemu nezakonito postupala od 2016. i naloži tuženiku isplatu 277 371,36 eura za naknadu pretrpljene štete;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se odnosi na poništenje odluke o njegovu premještanju u rumunjski odjel za prevođenje, koji se temelji na povredi prava na brižno postupanje. Taj razlog dijeli se na dva dijela.
 - Prvi dio, koji se temelji na tome da se odlukom o premještanju ne poštuje ni interes službe, ni interes tužitelja, ni načelo istovrijednosti radnih mjesta;
 - Drugi dio, koji se temelji na nepoštovanju prava na saslušanje prije donošenja odluke o njegovu premještanju.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na poništenje odluke o njegovu premještanju u rumunjski odjel za prevođenje, koji se temelji na povredi prava na saslušanje. Taj razlog dijeli se na dva dijela.
 - Prvi dio, koji se temelji na povredi prava na prethodno saslušanje jer tužitelju nisu priopćeni elementi koji bi mu omogućili da se učinkovito brani;
 - Drugi dio, koji se temelji na pogreškama koje se tiču činjenica i očitoj pogrešci u ocjeni koje sadržava izvješće o ocjeni tužitelja za 2019.
3. Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na naknadu štete procijenjenu na 277 371,36 eura, podložno povećanju ili smanjenju tijekom postupka, koji se temelji na nezakonitom postupanju i nezakonitim odlukama Vijeća. Taj se razlog dijeli na pet dijelova.
 - Prvi dio, koji se temelji na nezakonitosti postupanja uprave tijekom i nakon administrativne istrage o radnjama uznemiravanja prema tužitelju;
 - Drugi dio, koji se temelji na nezakonitosti odluke o premještanju zbog koje je nastala šteta čiju naknadu tužitelj traži;
 - Treći dio, koji se temelji na tome da tužitelj nije certificiran prilikom reforme Pravilnika o osoblju iz 2014.;
 - Četvrti dio, koji se temelji na povredi tužiteljevih medicinskih podataka;
 - Peti dio, koji se temelji na nezakonitosti postupka ocjene za 2019.

Tužba podnesena 29. rujna 2020. – JD/EIB**(Predmet T-608/20)**

(2020/C 433/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: JD (zastupnik: H. Hansen, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (EIB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku kojom se (i) od tužitelja zahtijeva da potpiše dodatak svojem ugovoru o radu kojim se odriče zajamčenih naknada, i (ii) tužitelja sprječava da stupi u tuženikovu službu ako ne potpiše navedeni dodatak, što se očitovalo (a) tuženikovim dopisom tužitelju od 20. siječnja 2020., ali poslanim tek porukom elektroničke pošte od 23. siječnja 2020., (b) razmjenom poruka elektroničke pošte između tuženika i tužitelja između 29. siječnja 2020. i 7. veljače 2020., i (c) tuženikovim dopisom tužitelju od 3. ožujka 2020.;

- poništi odluku nakon upravnog preispitivanja kojom se potvrđuje izvorna odluka, što se očitovalo tuženikovim dopisom tužiteljevu odvjetniku od 18. lipnja 2020., ali poslanim tek porukom elektroničke pošte od 19. lipnja 2020.;
- stoga, tuženiku naloži da povuče svoj dopis od 20. siječnja 2020., svoj dopis od 18. lipnja 2020. i priloženi zahtjev da tužitelj potpiše dodatak o kojemu je riječ kao preduvjet stupanja u službu;
- ispravi liječničku potvrdu koju je izdao tuženikov liječnik medicine rada, od 10. siječnja 2020., i poslanu tužitelju porukom elektroničke pošte istoga dana, u mjeri u kojoj nije trebala sadržavati odredbu u skladu s kojom postoji već postojeće zdravstveno stanje koje navodno može dovesti do invalidnosti u budućnosti;
- i, prije svega, naloži da tuženik dâ tužitelju održivu mogućnost da stupi u EIB-ovu službu, s retroaktivnom plaćom i naknadama od dana stupanja u službu koji je naveden u ugovoru, odnosno 1. veljače 2020., ili, podredno, dodijeli naknadu štete na sljedeći način:
- naloži tuženiku da tužitelju isplati naknadu štete u iznosu četverogodišnje plaće odnosno 367 499,52 eura;
- u svakom slučaju, naloži isplatu sljedećih naknada štete:
 - naloži tuženiku da tužitelju plati 20 000 eura na ime neimovinske štete;
 - naloži tuženiku da tužitelju plati iznos od 2 104,19 eura na ime naknade za troškove selidbe;
 - naloži tuženiku da tužitelju plati iznos od 15 312,48 eura na ime naknade neisplaćene naknade za nastanjenje;
 - u svakom slučaju, tuženiku naloži da tužitelju isplati 15 000 eura na ime naknade za pravne troškove nastale u vezi sa savjetima koje je dobio prije pokretanja ovog postupka, u mjeri u kojoj navedeni troškovi nisu uključeni u troškove čiju naknadu tužitelj može tražiti, pri čemu tužitelj izričito zadržava svoje pravo da poveća ovu točku tužbenog zahtjeva u tijeku postupka;
- naloži da će troškove snositi isključivo tuženik; i
- prizna sva tužiteljeva prava.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka.

- Ističe se da je potvrda liječnika medicine rada od 10. siječnja 2020. sadržavala tužiteljeve osobne podatke, što je premašivalo ono što je potrebno objaviti u skladu s primjenjivim regulatornim okvirom.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pravnih pravila donesenih za primjenu Ugovorâ.

- Ističe se da nije bilo pravne osnove da se tužitelja isključi iz prava na naknadu ili pokrivenosti osiguranjem;
- Tužitelj dalje navodi da je tuženik pogrešno protumačio članak 6.-1. Pravilnika o mirovinskom sustavu za osoblje EIB-a time što je primijenio argument koji se temelji na članku 32. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije;
- Nadalje, ističe se da tuženikovom tumačenju članka 6.-1. Pravilnika o mirovinskom sustavu za osoblje EIB-a proturječe (i) povijest nastanka teksta i (ii) sama tuženikova komunikacija sa svojim osobljem.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pravnih pravila donesenih za primjenu Ugovorâ.
 - Ovim tužbenim razlogom tužitelj navodi da nije bilo pravne osnove za zahtjev, koji mu je nametnuo tuženik, da potpiše dodatak ugovoru o radu, a na temelju kojega bi se odrekao nekih prava iz područja socijalne sigurnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Ugovorâ i, osobito, različitih odredbi Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
 - Tužitelj navodi da je tuženikovo ponašanje diskriminirajuće i u suprotnosti s člankom 21. stavkom 1. i člankom 34. stavkom 1. Povelje;
 - Povrijeđena su tužiteljeva postupovna prava na temelju članka 41. i njegovo pravo na pristup dokumentima na temelju članka 42. Povelje;
 - Nadalje, povrijeđena su i tužiteljeva prava na temelju Povelje na djelotvoran pravni lijek i pošteno suđenje.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka.
 - Tužitelj navodi da medicinska procjena prije zapošljavanja mora biti provedena u obliku medicinske procjene uživo, što nije bio slučaj u ovom predmetu.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na daljnjoj bitnoj povredi postupka.
 - Ističe se da su osporavanu potvrđujuću odluku donijele osobe koje su navodno djelovale na temelju delegiranih revizijskih ovlasti predsjednika EIB-a, iako nije bilo pravne osnove za takvo delegiranje;
 - Podredno, pod pretpostavkom da je predsjednik EIB-a mogao valjano delegirati svoje revizijske ovlasti, osporavana potvrđujuća odluka mora biti poništena jer su je donijeli pojedinci koji su se nalazili u sukobu interesa i stoga nisu bili nepristrani. Dakle, postojala je povreda načela dobrog upravljanja i zahtjeva koji proizlaze iz članka 41. Povelje.
7. Sedmi tužbeni razlog, kojim tužitelj upućuje na pravna sredstva koja upotrebljava u ovom predmetu.
 - Tužitelj ponajprije zahtijeva izvršenje svojeg ugovora odnosno da mu se dopusti da stupi u tuženikovu službu uz retroaktivnu isplatu plaće;
 - Podredno, tužitelj zahtijeva da mu se dodijeli naknada štete jednaka iznosu plaće za određeno vrijeme koje je ugovoreno između stranaka;
 - U svakom slučaju odnosno neovisno o tome prihvati li Opći sud tužiteljev glavni ili podredni zahtjev, tužitelj zahtijeva da mu se dodijeli naknada štete za različite štete koje je pretrpio zbog tuženikova ponašanja i nezakonitih odluka.

Tužba podnesena 1. listopada 2020. – Casino, Guichard-Perrachon/Komisija

(Predmet T-614/20)

(2020/C 433/72)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Francuska) (zastupnici: O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic i G. Aubron, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi Odluku Europske komisije C(2020) 5192 *final* od 23. srpnja 2020.;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj se poziva na jedan tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti pobijane odluke jer je donesena na temelju dokumenata koje je Komisija pribavila prilikom ranijih pretraga koje je provela na temelju nezakonitih odluka koje su predmet tužbi za poništenje u predmetima T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon/Komisija, i T-538/19, Casino, Guichard-Perrachon/Komisija.

Tužba podnesena 5. listopada 2020. – FZ i dr./Komisija

(Predmet T-618/20)

(2020/C 433/73)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: FZ i 17 ostalih tužitelja (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Komisijinu odluku o obračunu njihovih plaća za prosinac 2019. jer su u njoj prvi put primijenjeni koeficijenti ispravka, retroaktivno od 1. travnja odnosno od 1. srpnja 2019.;
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tužbene razloge koji se temelje na povredi članaka 64. i 65. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju), povredi načela jednakog postupanja u pogledu istovjetnosti kupovne moći te na očitoj pogrešci u ocjeni.

Tužitelji smatraju da je EUROSTAT morao – prilikom utvrđivanja koeficijenta ispravka koji valja primijeniti na plaće tužitelja koji rade izvan Unije – prikupiti posebne podatke za njihovo mjesto rada, u skladu s Pravilima za primjenu članaka 64. i 65. Pravilnika o osoblju, utvrđenima u njegovu Prilogu XI.

Oni također ističu da su koeficijenti koji su utvrđeni u okviru međunarodnog sporazuma o suradnji između EUROSTAT-a, OECD-a i UN-a pali od siječnja 2018. do siječnja 2019. s 239,7 na 94,0, dok su u istom razdoblju koeficijenti koji se primjenjuju na plaće članova osoblja UN-a povećani zbog inflacije. Kongoanski franak (CDF) snažno je devalvirao 2017. u odnosu na američki dolar (USD) i euro, uz visoku stopu inflacije koja je, prema analizama MMF-a, dovela do osjetnog rasta cijena u dolarima.

Tužitelji tvrde da tuženik nije pojasnio na koji način primijenjeni koeficijenti uzimaju u obzir te ključne čimbenike.

Tužba podnesena 5. listopada 2020. – FJ i dr./ESVD

(Predmet T-619/20)

(2020/C 433/74)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: FJ i pet ostalih tužitelja (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi obračun njihovih plaća za prosinac 2019. jer su u njemu prvi put primijenjeni koeficijenti ispravka, retroaktivno od 1. travnja odnosno od 1. srpnja 2019.;
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tužbene razloge koji se temelje na povredi članaka 64. i 65. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju), povredi načela jednakog postupanja u pogledu istovjetnosti kupovne moći te na očitj pogrešci u ocjeni.

Tužitelji smatraju da je EUROSTAT morao – prilikom utvrđivanja koeficijenta ispravka koji valja primijeniti na plaće tužitelja koji rade izvan Unije – prikupiti posebne podatke za njihovo mjesto rada, u skladu s Pravilima za primjenu članaka 64. i 65. Pravilnika o osoblju, utvrđenima u njegovu Prilogu XI.

Oni također ističu da su koeficijenti koji su utvrđeni u okviru međunarodnog sporazuma o suradnji između EUROSTAT-a, OECD-a i UN-a pali od siječnja 2018. do siječnja 2019. s 239,7 na 94,0, dok su u istom razdoblju koeficijenti koji se primjenjuju na plaće članova osoblja UN-a povećani zbog inflacije. Kongoanski franak (CDF) snažno je devalvirao 2017. u odnosu na američki dolar (USD) i euro, uz visoku stopu inflacije koja je, prema analizama MMF-a, dovela do osjetnog rasta cijena u dolarima.

Tužitelji tvrde da tuženik nije pojasnio na koji način primijenjeni koeficijenti uzimaju u obzir te ključne čimbenike.

Tužba podnesena 5. listopada 2020. – Les Mousquetaires i ITM Entreprises/Komisija

(Predmet T-625/20)

(2020/C 433/75)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Les Mousquetaires (Pariz, Francuska), ITM Entreprises (Pariz) (zastupnici: N. Jalabert-Doury i K. Mebarek, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku od 23. srpnja 2020. o postupku primjene članka 18. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (Predmet AT.40466 – Alliance Casino i Intermarché);
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvoran pravni lijek, članka 18. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. i 102. UFEU-a] (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak 2016., L 173, str. 108.) i na nepostojanju pravne osnove jer se pobijanom odlukom tužiteljima nalagalo da navedu sastanke i ponovno dostave dokaze koje je Komisija već razmotrila a Opći sud Europske unije ih otad proglasio nevaljanim.

Tužba podnesena 15. listopada 2020. – Delifruit/Komisija**(Predmet T-629/20)**

(2020/C 433/76)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Delifruit, SA (Guayaquil, Ekvador) (zastupnici: K. Van Maldegem, P. Sellar i S. Saez Moreno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana;
- djelomično poništi pobijani akt, kako je izmijenjen ispravkom Uredbe Komisije (EU) 2020/1085, u dijelu u kojem se njime utvrđuje maksimalna razina ostataka za klorpirifos za banane u visini od 0,01 mg/kg; i,
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj zahtijeva djelomično poništenje Uredbe Komisije (EU) 2020/1085 od 23. srpnja 2020. o izmjeni priloga II. i V. Uredbi (EZ) br. 396/2005 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu maksimalnih razina ostataka za klorpirifos i klorpirifos-metil u ili na određenim proizvodima ⁽¹⁾, kako je izmijenjena ispravkom Uredbe Komisije (EU) 2020/1085 ⁽²⁾.

U potporu tužbi tužitelj navodi da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni time što nije uzela u obzir relevantni faktor (važnu studiju kojom se opovrgava jedan od navedenih razloga za utvrđivanje maksimalne razine ostataka) prilikom ocjene koja je dovela do usvajanja pobijanog akta, te je na taj način također povrijedila i članak 14. stavak 2. točke (a) i (f) Uredbe 396/2005, kojima se zahtijeva da se prilikom ocjene uzmu u obzir svi relevantni i dostupni podaci.

⁽¹⁾ SL 2020., L 239, str. 7.

⁽²⁾ SL 2020., L 245, str. 31.

Tužba podnesena 15. listopada 2020. – JP/Komisija**(Predmet T-638/20)**

(2020/C 433/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: JP (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 17. srpnja 2019. o neuvrštavanju tužitelja na popis uspješnih kandidata natječaja EPSO/AD/363/18 – Administratori (AD7) zajedno s odlukom od 10. prosinca 2019. o odbijanju tužiteljeva zahtjeva za preispitivanje;
- poništi odluku od 7. srpnja 2020. o odbijanju tužiteljeve pritužbe od 5. ožujka 2020.;
- naloži tuženiku da naknadi štetu koju je pretrpio tužitelj; i,
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji, prvo, na povredi načela u skladu s kojim članovi povjerenstva za odabir imaju potrebne vještine za objektivnu procjenu učinkovitosti i stručnih kvalifikacija kandidata tijekom intervjua o kompetencijama za relevantno područje, drugo, na povredi načela jednakog postupanja, i posljednje, na povredi načela legitimnih očekivanja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela u skladu s kojim sastav povjerenstva za odabir mora biti dovoljno stabilan.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nekoliko očitih pogrešaka u ocjeni.

Tužba podnesena 22. listopada 2020. – TIB Chemicals/Komisija**(Predmet T-639/20)**

(2020/C 433/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TIB Chemicals AG (Mannheim, Njemačka) (zastupnik: K. Fischer, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži djelomično poništenje Delegirane uredbe Komisije (EU) 2020/1182⁽¹⁾ od 19. svibnja 2020. u dijelu u kojem se odnosi na tvar dioktilkositrov dilaurat; [1] stanan, dioktil-, bis(koko-aciloksi) derivati [2]; i u dijelu u kojem se njome mijenja Prilog VI. Uredbi (EZ) br. 1272/2008⁽²⁾ uvrštavanjem te tvari zajedno s relevantnim elementima razvrstavanja i označavanja u tablici 3. u dijelu 3. Priloga VI. Uredbi (EZ) br. 1272/2008; i,
- naloži tuženiku snošenje svih troškova koji su nastali u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom Uredbom povređuju članak 37. stavci 1. i 5. u vezi s dijelom 2. Priloga VI. Uredbi (EZ) br. 1272/2008 jer nisu bile uzete u obzir dostupne informacije o tvari sadržanoj u registracijskom dosjeu REACH. To predstavlja očitu pogrešku u ocjeni.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom Uredbom povređuju članci 5., 9., 36. i 37. u vezi s dijelom 1. (odjeljak 1.1.1.3.) i dijelom 3. (odjeljci 3.7.2.2. i 3.7.2.3.) Priloga I. Uredbi (EZ) br. 1272/2008 jer relevantne raspoložive informacije nisu bile odgovarajuće istražene, procijenjene i uzete u obzir u skladu s valjanim znanstvenim načelima.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom Uredbom povređuju članci 5., 36. i 37. u vezi s dijelom 1. (odjeljak 1.1.1.3.) i dijelom 3. (odjeljci 3.7.2.2. i 3.7.2.3.) Priloga I. Uredbi (EZ) br. 1272/2008 jer primijenjena analogija nije izvedena na temelju valjanih znanstvenih načela te da je Komisija pogrešno procijenila značaj raspoloživih dokaza.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je pobijana Uredba donesena uz povredu članka 36. stavka 1. točke (d) i članka 37. stavka 5. u vezi s odjeljkom 3.7. dijela 3. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 1272/2008 jer Komisija nije mogla pružiti jasne znanstvene dokaze da dotična tvar ispunjava kriterije za odgovarajuće razvrstavanje u tvari s reproduktivnom toksičnošću (kategorija 1B) i STOT RE1.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je pobijana Uredba donesena uz povredu načela proporcionalnosti jer razvrstavanje dotične tvari nije ni prikladno ni nužno. Konkretnije, tužitelju je odbijena mogućnost oslobođenja.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je donošenjem Uredbe Komisija povrijedila članak 37. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 1272/2008 i povrijedila tužiteljevo pravo na dobru upravu i na saslušanje. Konkretnije, tužitelju je odbijena odgovarajuća mogućnost da učinkovito komentira Agencijino mišljenje i da dokaže da je mišljenje netočno sa znanstvene točke gledišta.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je donošenjem pobijane uredbe bez prethodne provedbe i dokumentacije procjene učinka Komisija povrijedila svoje obveze na temelju Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1182 od 19. svibnja 2020. o izmjeni dijela 3. Priloga VI. Uredbi (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa za potrebe njegove prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (SL 2020., L 261, str. 2.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008., L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20. str. 3.)

Tužba podnesena 23. listopada 2020. – NG i drugi/Parlament i Vijeće**(Predmet T-646/20)**

(2020/C 433/79)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: NG i 17 drugih tužitelja (zastupnik: R. Martens, odvjetnik)

Tuženici: Vijeće Europske unije, Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- u cijelosti poništi članak 1. stavak 6. točke (c) i (d) Uredbe (EU) 2020/1054 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki te dnevnih i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa;
- naloži tuženicima snošenje svih troškova, uključujući i onih iz postupka za suspenziju.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2., članka 4. stavka 2. i članka 9. UEU-a, članka 18. i 95. UFEU-a, članka 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao i načela jednakosti i nediskriminacije kao općih načela prava Unije, u vezi s člankom 5. stavkom 4. UEU-a i načelom proporcionalnosti kao općim načelom prava Unije, zbog stvarne i neizravne diskriminacije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 26. i 56. UFEU-a, članka 16. i članka 52. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s člankom 5. stavkom 4. UEU-a i načelom proporcionalnosti kao općim načelom prava Unije, zbog nezakonitog ograničenja slobode pružanja usluga i slobode poduzetništva.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavka 3. UEU-a, članka 11. i 191. UFEU-a i članka 37. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zbog povrede očuvanja, zaštite i poboljšanja kvalitete okoliša.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. stavka 2. UFEU-a, članka 5. Protokola br. 2 uz UFEU, Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva i obveze obrazlaganja, zbog nedavanja detaljnog obrazloženja i propuštanja provođenja procjene učinaka.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 91. i 94. UFEU-a i članka 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s temeljnim pravom na poštovanje privatnog i obiteljskog života kako je isto zajamčeno člankom 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava te kao opće načelo prava Unije, zbog ozbiljnog utjecaja na standard života i razinu zaposlenosti kao i nezakonitog miješanja u privatni i obiteljski život.

Tužba podnesena 27. listopada 2020. – Clean Sky 2 Joint Undertaking/NG**(Predmet T-649/20)**

(2020/C 433/80)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Zajedničko poduzeće Clean Sky 2 (zastupnici: M. Velardo, odvjetnik, i B. Mastantuono, agent)

Tuženik: NG

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku da zajedničkom poduzeću Clean Sky 2 plati iznos od 168 062,23 EUR u vezi sa sporazumom o bespovratnim sredstvima br. 632420 „FIMAC, FAST impact cross-analysis methodology for Composite leading edge Structures”, u okviru Sedmog okvirnog programa Europske unije, uvećan za kamate po stopi od 3,5 % koju Europska središnja banka primjenjuje na svoje glavne operacije refinanciranja, počevši od 13. srpnja 2019. do dana stvarne isplate;
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeći razlog:

Tuženik nije ispunio svoje ugovorne obveze propustivši naknaditi iznos koji se odnosi na troškove osoblja, koji se ne smatraju prihvatljivima za financiranje. Posljedično tomu, tužitelj je 12. srpnja 2019. izdao obavijest o terećenju u odnosu na iznos od 168 062,23 EUR, koji je već bio plaćen društvu Alpha Consulting Service Srl, izbrisanom iz registra trgovačkih društava. Prema talijanskom pravu, tuženik je naime odgovoran za neispunjenje ugovornih obveza društva Alpha Consulting Service Srl jer je djelovao u svojstvu člana i likvidatora te zastupnika društva Alpha Consulting Service Srl, izbrisanog iz registra trgovačkih društava. Prigovori koje je društvo istaknulo nakon izdavanja obavijesti o terećenju općeniti su, nepotpuni i nepotkrijepljeni dokazima te stoga u potpunosti neosnovani. Tužitelj posljedično ima pravo zahtijevati povrat i naknadu plaćenog iznosa, uvećanog za zatezne kamate.

Tužba podnesena 28. listopada 2020. – Mylan Ireland/EMA**(Predmet T-653/20)**

(2020/C 433/81)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irska) (zastupnik: O. Swens, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za lijekove

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je prigovor nezakonitosti koji je tužitelj podnio protiv zaključka CHMP-a da Sanofi ima status nove djelatne tvari, kako je navedeno u odluci od 26. kolovoza 2013. kojom se daje odobrenje za stavljanje u promet „Aubagio™ – Teriflunomide”, dopušten i osnovan;
- poništi EMA-inu odluku od 18. kolovoza 2020. da ne odobri Mylanovu prijavu generičke verzije lijeka Aubagio™.; i,

— naloži EMA-i snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da, s obzirom da je prigovor nezakonitosti osnovan, pobijana odluka nije pravno dopuštena, jer je EMA počinila pogreške koje se tiču činjenica i prava, te nije ispunila svoju obvezu obrazlaganja i provođenja pažljive i detaljne ocjene, kako je određeno člankom 296. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se osporava zakonitost pobijane odluke i s obzirom da je status „nove djelatne tvari” trebalo ponovno ispitati nakon predaje Mylanovih primjedbi, koje su bile predane tijekom faze prijave. Na taj način je EMA propustila valjano ispuniti svoje obveze, osobito obvezu provođenja učinkovite i pažljive ocjene i obvezu obrazlaganja, u skladu s člankom 296. UFEU-a, što pobijanu odluku čini nezakonitom.

Tužba podnesena 30. listopada 2020. – Ryanair/Komisija

(Predmet T-657/20)

(2020/C 433/82)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: F. Laprévote, V. Blanc, E. Vahida, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska Komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije (EU) od 9. lipnja 2020. o državnoj potpori SA.57410 COVID – Dokapitalizacija Finnaira (!); i
- naloži Europskoj Komisiji snošenje troškova.

Tužitelj je također zatražio da se o njegovoj tužbi odluči u ubrzanom postupku iz članka 23.a Statuta Suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 3. točku (b) UFEU-a i nepotpuno primijenila Privremeni okvir te počinila očitu pogrešku u ocjeni time što je utvrdila da se potporom otklanjaju ozbiljni poremećaji u finskom gospodarstvu, time što je povrijedila svoju obvezu odvagivanja korisnih učinaka potpore s njezinim negativnim učincima na uvjete trgovine i na održavanje nenarušenog tržišnog natjecanja (odnosno „odvagivanje”) i time što je utvrdila da Finnair nema znatnu tržišnu snagu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila posebne odredbe UFEU-a i opća načela europskog prava o zabrani diskriminacije, slobodi pružanja usluga i slobodi poslovnog nastana koji su temelj liberalizacije zračnog prijevoza u Uniji od kasnih osamdesetih. Liberalizacija tržišta zračnog prometa u Uniji omogućila je rast pravih paneuropskih niskotarifnih zračnih prijevoznika. Europska komisija zanemarila je štetu koja je nastala krizom COVID-19 takvim paneuropskim zračnim prijevoznicima i njihovu ulogu u zračnoj povezanosti Finske time što je ovlasila Finsku da rezervira potporu za Finnair.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da Komisija nije pokrenula formalni ispitni postupak unatoč ozbiljnim teškoćama i da je povrijedila tužiteljeva postupovna prava.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da Komisija povrijedila svoju obvezu obrazlaganja.

(¹) Odluka Europske komisije (EU) od 9. lipnja 2020. o državnoj potpori SA.57410 COVID – *Dokapitalizacija Finnaira*, SL 2020., C 310, str. 6.

Tužba podnesena 2. studenoga 2020. – Jakober/EUIPO (oblik šalice)

(Predmet T-658/20)

(2020/C 433/83)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Philip Jakober (Stuttgart, Njemačka) (zastupnik: J. Klink, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Trodimenzionalni žig Europske unije (oblik šalice) – prijava za registraciju br. 15 963 994

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. kolovoza 2020. u predmetu R 554/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- preinači pobijanu odluku na način da utvrdi da je žalba osnovana i prihvati prijavu za registraciju žiga Europske unije br. 15 963 994 u EUIPO-ov registar;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Rješenje Općeg suda od 30. rujna 2020. – Banco Comercial Português i dr./Komisija

(Predmet T-298/18) (¹)

(2020/C 433/84)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik devetoga vijeća odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 249, 16. 7. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. rujna 2020. – DEI/Komisija**(Predmet T-694/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 433/85)

Jezik postupka: grčki

Predsjednik šestoga vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 35, 28. 1. 2019.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR